

Справа № 991/6051/23

Провадження 2-а/991/18/23

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

22 серпня 2023 року

м.Київ

Вищий антикорупційний суд (ВАКС) колегією суддів у складі
головуючого судді Дубаса В.М., суддів Ткаченка О.В., Федорова О.В. (далі - суд),
за участю:

секретаря судового засідання Омелянчук О.П.,

представників позивача Гайдара М.А., Серовської Я.М.,

представника третьої особи-3 Князева С.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні за правилами спрощеного
позовного провадження адміністративний позов

Міністерства юстиції України (код ЄДРПОУ 00015622, адреса: 01001, місто
Київ, вулиця Архітектора Городецького, будинок 13)

про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону
України «Про санкції», до

Публічного акціонерного товариства «Група ЛСР» (основний державний
реєстраційний номер 5067847227300, ідентифікаційний номер платника податків
7838360491, адреса: 190031, росі?ська федерація, місто Санкт-Петербург, вулиця
казанська, будинок 36, літера Б, поверх 4, прим. 32-Н (18), каб. 404)

за участю третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору,
на стороні відповідача:

1. АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ (AEROC Investment Deutschland GmbH,
реєстраційний номер HRB248811, адреса: 82008, Федеративна Республіка

Німеччина, місто Мюнхен, Інзелькамельштрассе, 10 (Inselkammerstrasse, 10, 82008 Unterhaching, Munchen, Germany);

2. **ОСОБА_1** (*ОСОБА_1, ОСОБА_1, народився ІНФОРМАЦІЯ_1, громадянин росії?ської? федерації?, ідентифікаційний номер платника податків НОМЕР_1, адреса: АДРЕСА_2*);

3. **Товариство з обмеженою відповідальністю «АЕРОК»** (*код 34840150, адреса: 08700, Україна, Київська область, місто Обухів, вулиця Промислова, 6*)

ВСТАНОВИВ:

1. Стислий опис судового провадження та вчинених процесуальних дій.

07.07.2023 до ВАКС надійшла позовна заява Міністерства юстиції України (далі - позивач) із проханням застосувати до Публічного акціонерного товариства «Група ЛСР» (далі - відповідач) санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», та стягнути в дохід держави активи, а саме: *«100% частки статутного капіталу товариства з обмеженою відповідальністю «АЕРОК» (ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України 34840150, адреса: вулиця Промислова, буд. 6, Обухів(пн), Київська область, 08700) в розмірі 437447057,77 грн., якою володіє АЕРОК ІНВЕСТМЕНТ ДОЙЧЛАНД ГМБХ (реєстраційний номер - HRB 248811, країна резидентства: Німеччина, місцезнаходження: Німеччина, УНТЕРХАХІНГ, ІНЗЕЛЬКАММЕРШТРАССЕ 10, 82008), стосовно яких Публічне акціонерне товариство «Група ЛСР» (ОДРН - 5067847227300, ІНПІІ - 7838360491) реалізує права, тотожні за змістом праву розпорядження».*

Згідно із статтями 18, 31 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАСУ) на підставі протоколу автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 07.07.2023 для розгляду цього позову визначено колегію суддів ВАКС у складі головуєчого судді (судді-доповідача) Дубаса В.М., суддів Ткаченка О.В. та Федорова О.В.

17.07.2023 ухвалою суду прийнято до розгляду позовну заяву і відкрито провадження в адміністративній справі за позовом позивача до відповідача, а також залучено до участі в справі таких третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: 1) АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ (далі - третя особа-1), 2) ОСОБА_1 (далі - третя особа-2); 3) товариство з обмеженою відповідальністю «АЕРОК» (далі - третя особа-3).

21.07.2023 протокольною ухвалою суду відмовлено в задоволенні клопотань представника третьої особи-1 про допущення участі в судовому засіданні в режимі відеоконференції та залучення до участі в справі Кабінету Міністрів України як третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні позивача.

02.08.2023 протокольною ухвалою суду відмовлено в задоволенні заяви представника третьої особи-3 про застосування наслідків пропуску позивачем строку звернення до суду з адміністративним позовом.

Інші процесуальні дії у справі (забезпечення доказів, вжиття заходів забезпечення позову, зупинення і поновлення провадження тощо) не вчинялись.

Судовий розгляд справи розпочато 21.07.2023 з перервою до 02.08.2023 та завершено 22.08.2023.

2. Стислий виклад позицій учасників справи.

2.1. Позиція позивача.

2.1.1. Позивач у позовній заяві обґрунтовував позов зокрема такими твердженнями:

«2.1. Загальні відомості про відповідача.

ПАТ «Група ЛСР» (виписка щодо компанії отримана за посиланням <https://egrul.nalog.ru/> ..), контакти компанії з офіційного сайту за посиланням <https://www.lsrgroup.ru/companycontacts/obshhie-kontaktyi> ...), попередня назва «ЛенСтройРеконструкция», (далі - Група) провадить свою діяльність на території Російської Федерації та є однією з ключових будівельних компаній, яка реалізує інфраструктурні проекти з будівництва житлової і комерційної нерухомості на території країни-агресора.

Основні напрямки діяльності - виробництво будматеріалів, будівництво й девелопмент. Група також об'єднує підприємства з видобутку й переробки нерудних копалин, виробництва й перевезення будматеріалів, будівництва будівель - від великопанельного житла масових серій до елітних будинків.

Згідно з відомостями, зазначеними у звіті групи компаній ЛСР за 2021 рік, затвердженому Генеральним директором ОСОБА_1, і протоколом загальних зборів від 29.04.2022 року підприємство за 2021 рік збудувало на території Російської Федерації 612,7 тис. кв. м, з яких 66% припадає на іпотечну нерухомість (... отриманий за посиланням <https://www.lsrgroup.ru/raskrytie-informaczii/godovyie-otchetyi>).

Діяльність Групи провадиться переважно у Північно-Західному регіоні Російської Федерації, Москві й на Уралі, де розташовані виробничі потужності й офіси продажів Групи. Частина виробничих процесів зосереджена в Україні - потужності з виробництва газобетону.

Відповідно до відомостей, які зазначаються у документах фінансової звітності Групи, обсяг активів на території України не має істотного значення щодо основних активів і складає 3,63% його загального обсягу.

Компанія позиціонує військову агресію Російської Федерації проти України як спеціальну військову операцію, результати якої і введені санкції не вплинуть на її майбутні фінансові показники.

Одночасно з цим Групу компаній «ЛСР» включено до переліку системоутворюючих підприємств та організацій російської економіки у сфері будівництва й житлово-комунального господарства, затвердженого протоколом засідання Урядової комісії щодо підвищення стійкості розвитку російської економіки від 20 березня 2020 року №3) ... Вона також перебуває в тісному економічному симбіозі з російськими державними банківськими установами, які здійснюють фінансово-кредитну підтримку потреб і поточної діяльності групи.

Станом на 31 грудня 2021 року основну частину боргового портфеля «Групи ЛСР» (74,2%) склали банківські кредити й позики, надані в тому числі АТ «Россельхозбанк», 100% акцій якого належать Російській Федерації в особі Федерального агентства по управлінню державним майном, ПАТ «Сбербанк», власником контрольного пакета акцій якого є фонд національного благополуччя Російської Федерації, що контролюється урядом рф, та ін.

Незважаючи на широкомасштабне вторгнення російських окупаційних військ 24 лютого 2022 року на територію України, Група компаній «ЛСР» продовжує активно співпрацювати з діючим військово-політичним режимом країни-агресора і здійснює реалізацію продукції власного виробництва на окупованих територіях, у тому числі на території тимчасово окупованого Криму, сплачує податки до бюджетів усіх рівнів в значних розмірах, бере активну участь у підтримці ведення агресивної війни шляхом долучення до забезпечення житлових потреб військовослужбовців збройних сил рф і їх соціальної підтримки.

2.2. Структура власності активів Групи компаній «ЛСР» на території України

ПАТ «Група ЛСР» (Російська Федерація) є акціонерним товариством, статутний капітал якого сформований простими іменними акціями.

Починаючи з моменту створення компанії контрольний пакет акцій належить засновнику Групи - ОСОБА_1, якому станом на 31.03.2023 року належить 65,1% у структурі акціонерного капіталу...

ОСОБА_1, 1971 року народження, у 1993 році заснував і до 2007 року очолював «Групу ЛСР». Нагороджений орденом «За заслуги перед отечеством» I та II ступенів. Почесний громадянин Ленінградської області і м. Підпоріжжя. Нагороджений медаллю «На згадку про 300-річчя Санкт-Петербурга». Відзначений листом подяки голови уряду Російської Федерації. Нагороджений Почесною грамотою Ради Федерації федеральних зборів Російської Федерації, Почесною грамотою Міністерства енергетики рф, а також почесним дипломом законодавчих зборів Ленінградської області. Надано звання «почесний будівельник Росії». - У 2007 році призначений помічником міністра охорони здоров'я й соціального розвитку Російської Федерації. - З 2007 по 2008 рік - радник ТОВ «ЛСР»; - з 2008 по 2011 рік - член Ради Федерації федеральних зборів Російської Федерації (представник від виконавчого органу державної влади ленінградської

області). - з 2009 по 2011 рік - голова комітету Ради Федерації федеральних зборів Російської Федерації у справах СНД. - з 2011 по 2013 рік - член Ради Федерації федеральних зборів Російської Федерації (представник від законодавчого (представницького) органу державної влади Ленінградської області), голова комітету Ради Федерації федеральних зборів Російської Федерації з економічної політики. - з 2013 по 2015 рік - голова ради директорів, голова комітету зі стратегії та інвестицій ради директорів ВАТ «Група ЛСР». - з 2015 по 2018 рік - член ради директорів, голова комітету зі стратегії та інвестицій ради директорів ПАТ «Група ЛСР»... (роздруковано за посиланням http://sazd.lenoblzaks.ru/SAZD/%D1%84%D0%B0%D0%B9%D0%BB/1319089/1625_1-pdf).

З 2019 року й на даний час ОСОБА_1 очолює одноосібний виконавчий орган, обіймаючи посаду Генерального директора ПАТ «Група ЛСР» і одночасно посаду голови правління вказаної юридичної особи, що свідчить про забезпечення прямого беніфіцарного й операційного контролю за діяльністю усієї групи.

Інформація про адресу проживання ОСОБА_1, станом на 25.01.2022 року, отримана за посиланням ІНФОРМАЦІЯ_4.

До структури власності Групи компаній «ЛСР» входить низка компаній на території Російської Федерації, а також дочірня компанія «АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ», Німеччина, 100%, частки якої прямо належать російській материнській компанії ПАТ «Група ЛСР».

У свою чергу, зазначена німецька компанія є власницею 100% статутного капіталу українського підприємства ТОВ «АЕРОК» код ЄДРПОУ (34840150).

Підприємства «АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ» і ТОВ «АЕРОК» зазначені у переліку афілійованих юридичних осіб групи компаній «Група ЛСР» за друге півріччя 2022 року, розміщеному у відкритому доступі за посиланням <https://www.lsrgroup.ru/raskrytie-informaczii/affilirovannyie-licza...>

Вищезазначені відомості зафіксовані у Протоколі огляду від 7 червня 2023 року (кримінальне провадження №4202200000000556 від 11.05.2022 року), доданому Бюро економічної безпеки України до листа № 11/4.2.2/15062-23 від 21.06.2023 року ...

Відповідно до ст. 4 Закону РФСР від 22 від 1991 р. № 948-І «О конкуренции и ограничении монополистической деятельности на товарных рынках», сфера дії якого поширюється на ПАТ «Група ЛСР», у межах законодавства країни агресора: «аффилированными лицами юридического лица являются: лица, принадлежащие к той группе лиц, к которой принадлежит данное юридическое лицо».

Крім того, про підконтрольність німецької компанії свідчить також та обставина, що уповноваженою особою на підписання документів від АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ (Німеччина) виступає заступник голови ради директорів російської материнської компанії ПАТ «Група ЛСР» ОСОБА_4

(..посилання на джерело <https://www.lsrgroup.ru/pressroom/novosti/2021/resheniya-soveta-direktorov-22-12-2021.html>).

Так, саме вказаний громадянин, діючи від імені АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ, підписував Довіреність №2019/2 від 15.05.2019 року ..., якою Аерок Інвестмент Дойчланд ГмбХ уповноважує ОСОБА_15 діяти в інтересах Аерок Інвестмент Дойчланд ГмбХ...

Крім того, згідно з копією листа від 29.01.2021 року №01-02/17-1, доданого Бюро економічної безпеки України до відповіді на запит Мін`юсту, (...відповідь на запит від 11 листопада 2022 року № 1/5/0/15363-22), щорічно, за рішенням засновників, визначається розмір дивідендів від прибутку, отриманого ТОВ «АЕРОК».

Із метою проведення фактичних розрахунків із розподілу прибутку ТОВ «АЕРОК» здійснює оплату таких дивідендів у вигляді роялті за договорами про користування торговою маркою АЕРОС.

Усі перерахунки грошових коштів засновнику здійснюються безготівковими перерахунками на користь АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ. У такий спосіб за 2021 рік було здійснено перерахування відсотків у розмірі близько 2 млн ЄВРО на користь підприємств засновників, контрольованих російською групою компаній «ЛСР».

Враховуючи викладене, станом на дату звернення з позовом, встановлено, що підприємство ТОВ «АЕРОК», за ланцюгом пов'язаних між собою юридичних осіб, належить на 100% російській групі компаній «ЛСР», яка фактично одноосібно контролюється громадянином Російської Федерації ОСОБА_1 .

2.3. Включення відповідача до національних санкційних списків

Згідно з частиною першою статті 51 ЗУ «Про санкції» санкція, передбачена пунктом 1-1 частини першої статті 4 цього Закону, має винятковий характер і може бути застосована лише до фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (зокрема, шляхом фінансування та/або вчинення дій щодо матеріально-технічного забезпечення діяльності держави-агресора) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів».

Указом Президента України від 19.10.2022 року №726/2022 введено в дію рішення РНБО від 19.10.2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій?)» (далі - Рішення). Зокрема, санкцію у виді блокування активів застосовано до Публічного акціонерного товариства «Група ЛСР» (Публичное акционерное общество «Группа ЛСР», Public Joint-Stock Company «LSR Group»). Відомості згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб Російської Федерації? -

основний? державний? реєстраційний? номер - 5067847227300, ідентифікаційний? номер платника податків - 7838360491. Місцезнаходження юридичної? особи - 190031, Російська Федерація, м. Санкт-Петербург, вул. Казанська, буд. 36, літера Б, поверх 4, прим. 32-Н (18), каб. 404 (190031, Російська Федерація, г. Санкт-Петербург, ул. Казанская, д. 36, буква Б, пов. 4, пом. 32-Н (18), каб. 404) (пункт 907)

Указом Президента України від 19.10.2022 року №727/2022 введено в дію рішення РНБО від 19.10.2022 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (далі - Рішення). Зокрема, санкцію у виді блокування активів застосовано до ОСОБА_1 , ОСОБА_1), ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянина Російської Федерації?, відомості згідно з Єдиним державним реєстром платників податків Російської Федерації?: ідентифікаційний? номер платника податків - НОМЕР_1 (пункт 61) (далі разом - підсанкційні особи).

Указом Президента України від 12.05.2023 року №279/2023 введено в дію рішення РНБО від 12.05.2023 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (далі - Рішення), зокрема, санкцію у виді блокування активів (далі - особи) застосовано до юридичної особи АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ (AEROC Investment Deutschland GmbH). Відомості згідно з даними Реєстру підприємств Федеративної Республіки Німеччина: реєстраційний номер - HRB248811. Місцезнаходження юридичної особи: Федеративна Республіка Німеччина, м. Мюнхен (Inselkammerstrasse, 10, 82008 Unterhaching, Munchen, Germany) (пункт 159) ...

2.4. Вжиті заходи з метою виявлення й розшуку активів відповідача і відомостей щодо достатності підстав для застосування санкції, передбаченої пунктом 11 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції»...

2.5. Підстави застосування санкції, передбаченої пунктом 11 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції» та докази на їх підтвердження...

2.5.1. Сприяння Відповідачем веденню агресивної війни шляхом сплати податків і зборів до державного бюджету країни-агресора

Підставою застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», згідно з підпунктом «б» пункту другого частини першої статті 51 цього Закону є фінансування або матеріально-технічне забезпечення діяльності держави-агресора, пов'язаної зі збройною агресією проти України чи окупацією/анексією її територій, шляхом: - сплати податків, зборів до державного бюджету держави-агресора, якщо загальна сума таких платежів (крім митних) за останні чотири послідовні податкові (звітні) квартали перевищує еквівалент 40 мільйонів гривень для юридичної та 3 мільйонів гривень для фізичної особи, визначених за середньозваженим офіційним курсом Національного банку України за той самий період;

Відповідно до положень частини 1 статті 77 КАС України Міністерство юстиції України обґрунтовує зазначену підставу для стягнення майна наступними доказами:

Згідно з главою 25 Податкового кодексу Російської Федерації податок на прибуток - це прямий податок, розмір якого прямо залежить від фінансових показників діяльності підприємства за звітний період і складає 20% різниці між доходами й видатками юридичної особи.

Відповідно до графіку подання звітності з податку на прибуток встановлено наступні строки подання декларації з податку на прибуток: - за календарний 2022 рік - не пізніше 27 березня 2023 року;- за I квартал 2023 року здійснюється до 25 квітня 2023 року;- за II квартал 2023 року - до 25 липня 2023 року.

Таким чином, розрахунок обсягу сплачених податків за послідовні 4 звітні періоди проводитиметься шляхом підрахунку даних за 2022 рік (за вирахуванням I кварталу 2022 року) і I квартал 2023 року.

Розрахунок обсягу податків, сплачених за 2022 рік

Відповідно до річної звітності ПАТ «Група ЛСР» (ПАО «Група ЛСР») за 2022 рік, опублікованої за посиланням у відкритому доступі в мережі «Інтернет» https://www.lsrgroup.ru/assets/files/2023/Reports/1.%20LSR%20CFS%2012m2022_RUS.PDF ...:

Підприємство за 2022 рік сплатило до державного бюджету країни-агресора податку на прибуток 6 508 млн рублів ... (арк.209 том 5)

Згідно з відомостями, наявними на офіційному сайті Національного банку України, середньозважений курс гривні до 10 російських рублів складає 4,93 грн. .. Враховуючи викладене, розмір сплаченого ПАТ «Група ЛСР» податку на прибуток за 2022 рік, у гривневому еквіваленті, розраховується за наступною формулою: $(6\ 508\ 000\ 000 / 10) * 4,93$, що складає 3 208 444 000 (3 мільярди 208 мільйонів 444 тисячі) гривень і майже у 80 разів перевищує визначений законом обсяг податків (40 млн грн), розмір сплати яких до бюджету країни-агресора визначено Законом як підстава для застосування санкції у виді стягнення активів у дохід держави.

Розрахунок обсягу сплачених податків за I квартал 2022 року

У відкритому доступі за посиланням <https://www.lsrgroup.ru/raskryitie-informaczii/buxgalterskaya-otchetnost-po-rsbi> містяться відомості фінансової звітності про показники діяльності групи компаній за I квартал 2023 року й порівняльні показники за I квартал 2022 року. (...арк.4 том 6)

Згідно із зазначеною інформацією за I квартал 2022 року ПАТ «Група ЛСР» сплатило до державного бюджету країни-агресора податок на прибуток у розмірі 309 441 000 (309 млн 441 тисяч) рублів. Згідно з відомостями, наявними на офіційному сайті Національного банку України, середньозважений курс гривні до 10 російських рублів складає 4,93 грн. Таким чином, розмір сплаченого групою

компаній ПАТ «Група ЛСР» податку на прибуток за I квартал 2022 року, у гривневому еквіваленті, розраховується за наступною формулою: $(309\,441\,000 / 10) * 4,93$ що складає 152 554 413 (152 мільйони 554 тисячі 413 грн).

Розрахунок обсягу сплачених податків за I квартал 2023 року

У відкритому доступі за посиланням <https://www.lsrgroup.ru/raskryitie-informaczii/buxgalterskaya-otchetnost-po-rsbi> містяться відомості фінансової звітності про показники діяльності групи компаній за I квартал 2023 року. (... арк. 7, том 6)

ПАТ «Група ЛСР» за вказаний період сплатило до державного бюджету країни агресора податку на прибуток 115 140 000 (115 млн 508 тисяч) рублів. Згідно з відомостями, наявними на офіційному сайті Національного банку України, середньозважений курс гривні до 10 російських рублів за I квартал 2023 року складає 5,01 грн ((5, 23 грн січень + 5,00 грн лютий + 4,80 березень) / 3). .. Враховуючи викладене, розмір сплаченого ПАТ «Група ЛСР» податку на прибуток за I квартал 2023 року, у гривневому еквіваленті, розраховується за наступною формулою: $(115\,140\,000 / 10) * 5,01$, що складає 57 685 140 (57 мільйонів 685 тисяч 140) грн.

Підсумковий розрахунок обсягу податків, сплачених ПАТ «Група ЛСР» до бюджету країни-агресора за останні чотири звітні періоди

Сукупний обсяг податків за 2022 рік - I квартал 2022 року + I квартал 2023 року 3 208 444 000 3 113 574 727 грн три мільярди сто тринадцять мільйонів п'ятсот сімдесят чотири тисячі сімсот двадцять сім гривень або приблизно 120 крилатих ракет типу «КАЛІБР» російського виробництва.

Відомості фінансової звітності про показники діяльності ПАТ «Група ЛСР» зафіксовані у Протоколі огляду від 7 червня 2023 року (кримінальне провадження №4202200000000556 від 11.05.2022 року), доданому Бюро економічної безпеки України до листа № 11/4.2.2/15062-23 від 21.06.2023 року ...

2.5.2. Сприяння в організації матеріально-технічного забезпечення збройної агресії України шляхом забезпечення житлом військовослужбовців МО РФ...

Станом на дату підготовки позову встановлено обставини, які дають обґрунтовані підстави вважати, що ПАТ «Група ЛСР» сприяє матеріально-технічному забезпеченню збройної агресії рф проти України шляхом:

а) участі у програмах іпотечного житлового забезпечення військовослужбовців Російської Федерації;

б) інвестування в будівництво житла для підтримки учасників збройних сил Російської Федерації, які беруть участь у військовій агресії Російської Федерації проти України...

Таким чином, з викладеного вбачається, що діяльність Відповідача, яка полягає у активній співпраці з діючим військово-політичним режимом країни-агресора й реалізації продукції власного виробництва на окупованих територіях, у тому числі на території тимчасово окупованого Криму, сплаті податків до бюджетів усіх рівнів Російської Федерації в значних розмірах, активній участі у підтримці ведення агресивної війни шляхом участі у забезпеченні житлових потреб військовослужбовців збройних сил Російської Федерації та їх соціальної підтримці, створила суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (у тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) й значною мірою сприяла вчиненню таких дій іншими особами.

Застосування санкції у виді «стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними» (пункт 11 частини першої статті 4 ЗУ «Про санкції») спрямоване на сприяння: зупиненню агресивних дій рф і припинення підтримки її нинішнього політичного режиму шляхом удару по її і прихильників режиму фінансових можливостях для продовження збройної агресії; здійсненню швидкого й ефективного відшкодування збитків, завданих Україні та її народу, за рахунок коштів, отриманих від реалізації майна, що стягується в дохід держави, і запобіганню подальшому сприянню й підтримці «воєнних операцій» рф і порушенню нею норм міжнародного права, завдяки передбаченню конкретних і невідворотних наслідків для прихильників таких дій у виді втрати власних активів; зупиненню вчинення рф на території України воєнних злочинів, злочинів проти людяності та масштабності руйнування цивільної інфраструктури; укріпленню фінансово-економічного підґрунтя, обороноздатності Української держави й компенсації шкоди жертвам злочинів рф, сатисфакції громадян (компенсація шкоди) і державі (через укріплення її фінансово-економічного підґрунтя).

Підставами застосування санкцій у виді блокування активів фізичних і юридичних осіб є їх дії, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства й держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінної реалізації громадянами України належних їм прав і свобод, які виникли з моменту набуття чинності ЗУ «Про санкції» у 2014 році. Норма у цій частині діяла з 12 вересня 2014 року, що свідчить про те, що ПАТ «Група ЛСР» було обізнаним про те, що у випадку вчинення вищезазначених дій стосовно нього можуть бути запроваджені санкції з боку держави України.

ПАТ «Група ЛСР» жодного разу не висловлювало позиції щодо засудження агресії з боку рф чи режиму путіна в. в. Навпаки, ПАТ «Група ЛСР» як брало, так і продовжує брати активну участь у веденні агресивної війни шляхом сплати податків і зборів до державного бюджету країни-агресора, сприяє в організації

матеріально-технічного забезпечення збройної агресії України, шляхом забезпечення житлом військовослужбовців мо рф

Вказане свідчить про те, що ПАТ «Група ЛСР» продовжує вчиняти дії, які є підставами для застосування санкції у виді блокування активів як передумови застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів. Своїми діями ПАТ «Група ЛСР» сприяла й продовжує сприяти завданню істотної шкоди національній безпеці України, оскільки рф вчиняє відкриту збройну агресію проти України, що призвело до захоплення частини території України, руйнування населених пунктів, промислової та цивільної інфраструктури, суттєвих людських втрат. Обставини заподіяння шкоди державі Україна й окремим громадянам, порушення територіальної цілісності фіксуються й оприлюднюються національними ЗМІ, державними органами влади й іноземними місіями. Вказані обставини є загальновідомими й не потребують доказуванню».

01.08.2023 представник позивача надіслала до суду клопотання про долучення доказів, де зокрема зазначалось таке: *«До підстав заявлених позовних вимог належить сприяння Відповідачем веденню агресивної війни шляхом сплати податків і зборів до державного бюджету країни-агресора. 26.07.2023 року на сайті за посиланням <https://www/e-disclosure.ru/portal/files.aspx?id=4834&type=3> ПАТ «Група ЛСР» опубліковано Бухгалтерський баланс та Звіт про фінансові результати за 6 місяців 2023 року. Згідно даних, які містяться у вказаному Звіті про фінансові результати, податок на прибуток за січень- червень 2023 року складає 75 407 000 рублів. Середньозважений курс гривні щодо 10 російських рублів з 6 місяців 2023 року складає 4,76. Таким чином, за 6 місяців 2023 року ПАТ «Група ЛСР» сплачено податок на прибуток у розмірі 35 893 732 грн. З метою підтвердження факту продовження вчинення підсанкційною особою дій, які є підставою для застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», вважаємо за необхідне долучити вищезазначені докази до матеріалів справи.*

Повідомляємо суд, що відповідно до графіку подання звітності з податку на прибуток встановлено наступні строки подання декларації з податку на прибуток: - за II квартал 2023 року - до 25 липня 2023 року. Публікація Бухгалтерського балансу та Звіту про фінансові результати за 6 місяців 2023 року ПАТ «Група ЛСР» мала місце 26.07.2023 року, таким чином, у Позивача була відсутня об'єктивна можливість подання таких доказів разом із позовною заявою».

2.1.2. В судових засіданнях представники позивача Серовська Я.М. та Гайдар М.А. підтримали позов і надали пояснення, аналогічні наведеним у позовній заяві.

2.2. Позиція відповідача.

Відповідно до статей 162, 283-1 КАСУ суд при відкритті провадження у справі встановив відповідачу дводенний строк із дня одержання позовної заяви на подання до суду відзиву на позовну заяву, але не пізніше дня розгляду справи.

Відповідач не скористався правом на подання відзиву на позовну заяву у встановлений строк, в судові засідання він чи його представник не прибували та не подали будь-яких заяв.

2.3. Позиції третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача.

2.3.1. Відповідно до статей 171, 283-1 КАСУ суд при відкритті провадження у справі встановив дводенний строк, але не пізніше дня розгляду справи, на подання до суду пояснень щодо позову третіми особами, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідача.

2.3.2. Позиція третьої особи-1.

Представник третьої особи-1 до суду безпосередньо не прибував, разом з тим 21.07.2023 електронною поштою, 28.07.2023 кур'єрською поштою DHL, а також втретє 01.08.2023 (разом із надісланими кур'єрською поштою DHL додатковими поясненнями) до ВАКС надійшли письмові пояснення виконавчого директора третьої особи-1 ОСОБА_5, викладені водночас німецькою та українською мовою, де зокрема зазначалось таке:

«Компанія Aeroc Investment Deutschland GmbH не визнає і не погоджується з позовом Міністерства юстиції України з наступних підстав.

1. Компанія Aeroc Investment Deutschland GmbH з 20.06.2019 є єдиним учасником і власником 100% частки статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю «АЕРОК» (Україна). Розмір статутного капіталу вказаного товариства 437 447 057,77 гривень.

Aeroc Investment Deutschland GmbH є товариством з обмеженою відповідальністю, юридичною особою, створеною відповідно до законодавства Німеччини, зареєстрована в Реєстраційній палаті Мюнхена під HRB248811.

Aeroc Investment Deutschland GmbH, як єдиний учасник і єдиний власник корпоративних прав Товариства з обмеженою відповідальністю «АЕРОК» (Україна) є податковим резидентом і платником податків Німеччини.

Aeroc Investment Deutschland GmbH ніколи не сплачувало податків чи зборів до бюджету Російської Федерації, не допускало і не створювало загрозу національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України і ніколи не сприяло вчиненню таких дій іншими особами.

Дізнавшись про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 12.05.2023 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», яке було введено в дію Указом Президента України від 12.05.2023 року №279/2023 щодо Aeroc Investment Deutschland GmbH, яким застосовано санкцію у виді блокування активів, зазначаємо, що на даний час компанією вирішується питання щодо оскарження такого рішення за правилами

адміністративного судочинства України, яке визначає 6-місячний строк звернення до суду.

Міністерство юстиції України у позовній заяві просить застосувати відносно Публічного акціонерного товариства «Група ЛСР» санкцію, яка передбачена пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», зокрема, стягнути в дохід держави активи, які належать нашій компанії - Aeroc Investment Deutschland GmbH (100% частки статутного капіталу ТОВ «АЕРОК» (ЄДРПОУ 34840150), тобто, предметом позову є питання припинення права власності саме нашої компанії у відповідності до положень національного законодавства України і мова йде щодо про друге реченням першого абзацу 1 статті Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, тобто про вилучення майна у зацікавленої особи.

2. Позовна заява Міністерства юстиції України, як і Указ Президента України від 12.05.2023 року №279/2023, не містять відомостей, які б дозволили проаналізувати обґрунтованість пропорційності санкції, яка вже застосована до нашої компанії, і тієї виняткової за своїм характером нової санкції, яку просить застосувати Міністерство юстиції України Вищий антикорупційний суд.

За будь-яких обставин, легітимність мети та пропорційність таких санкцій не може мати місце, оскільки не можна домогтися легітимних цілей незаконними засобами, що прямо порушують права та гарантії, визначені в ст.1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, Загальній декларації прав людини.

Стаття 1 Першого протоколу до Конвенції захищає особу від неправомірного позбавлення права власності (вилучення майна) з боку держави, також від будь-якого неправомірного втручання у мирне володіння майном, у тому числі, пов'язаного з позбавленням чи обмеженням права користуватися та розпоряджатися майном (активами).

Поняття «майно» в першій частині статті 1 Першого протоколу до Конвенції є автономним і охоплює як «існуюче майно», так і активи, в тому числі, право вимоги, у відношенні яких заявник може стверджувати, що у нього є обґрунтоване і правомірне очікування, що він отримає можливість ефективної реалізації майнового права.

«Майно» включає права «in rem» і «in personal», тобто, охоплює нерухоме і рухоме майно, майнові права та майнові інтереси.

Отже, серед інших питань, які необхідно дослідити в рамках розгляду цієї справи, є те, що саме наша компанія має правовий титул на матеріально-правовий інтерес, що знаходиться під охороною положень статті 1 Першого протоколу до Конвенції (рішення Депалль проти Франції (*Depalle v. France*) §62; Компанія «Анхойзер-Буш інк.» проти Португалії (*Anheuser-Busch Inc. v. Portugal*), § 63; Онерйилдиз проти Туреччини (*Oneryildiz v. Turkey*) § 124; Броніовські проти Польщі (*Broniowski v. Poland*) § 129; Бейєслер проти Італії (*Beyelaz V. Italy*) § 100; Іампідіс

проти Гоецїї (latridis v. Greece) §54; Компанія «Чентро Еуропа 7 С.Р.Л.» і Дї Стефано проти Італїї (Centro Europa 7 S.R.L, and Di Stefano v. Italy) §171).

3. Структура власності Aeroc Investment Deutschland GmbH не дозволяє відповідачу безпосередньо брати участь у розпорядженні активом - корпоративними правами в Товаристві з обмеженою відповідальністю «АЕРОК» (Україна)

Пункт 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції» визначає, що стягненню в дохід держави підлягають активи, що належать фізичній або юридичній особі, а також активи, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Законодавство України не дає визначення поняття дії, тотожних за змістом здійсненню права розпорядження активами, які особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчинити, тобто, рішення і дії суб`єкта владних повноважень України не можуть бути перевірені на відповідність і дотримання національному Закону України і дотримання його положень.

4. Застосування виняткового заходу - санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції» щодо Aeroc Investment Deutschland GmbH має відповідати, крім іншого, положенням міжнародного договору.

Так, застосування санкцій має ґрунтуватися на принципах законності, прозорості, об`єктивності (тобто неупередженості), відповідності меті та ефективності (частина 2 статті 3 Закону України «Про санкції»)...

Між Україною і Федеративною Республікою Німеччина 15.02.1993 року підписано Угоду про сприяння здійсненню і взаємний захист інвестицій, яку ратифіковано Законом України 193/94-ВР від 11.10.94. Угода набрала чинності для України 29.06.1996р.

Згідно статті 4 цієї Угоди, інвестиції громадян або товариств однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони користуються повним захистом і повного безпекою.

Інвестиції громадян або товариств однієї Договірної Сторони можуть підлягати примусовому вилученню, націоналізації або іншим заходам, аналогічним їм за своїми наслідками, на території іншої Договірної Сторони тільки в суспільних інтересах і з виплатою компенсації.

Компенсація повинна бути адекватна вартості вилученої інвестиції, визначеної безпосередньо перед моментом, коли офіційно стало відомо про фактично здійснені заходи, або якімають відбутися щодо примусового вилучення, націоналізації чи інших з аналогічними наслідками. Компенсація повинна виплачуватися без затримки і до моменту її виплати на суму компенсації

нараховуються банківські проценти у відповідності до діючої процентної ставки; вона повинна бути практично використовуваною і вільно перевідною.

Не пізніше моменту здійснення примусового вилучення, націоналізації або заходів, аналогічних їм за своїм характером, повинні бути вжиті відповідні профілактичні заходи щодо визначення сум і порядку виплати компенсації.

У відповідності до пункту «б» частини 1 статті 1 цієї Угоди, для цілей цієї Угоди термін «інвестиції» означає всі види матеріальних цінностей, зокрема: б) право на часткову участь та інші форми участі в товариствах.

Верховенство права - це панування права в суспільстві. Верховенство права вимагає від держави його втілення у правотворчу та правозастосовну діяльність, зокрема в закони.

Така юридична позиція поширюється і на необхідність врегулювання органами публічної влади і дотримання «правової процедури», яка визначає критерії справедливого ставлення органів публічної влади до особи і перебувають у взаємозв'язку, відображають фундаментальне положення конституціоналізму щодо необхідності обмеження державної влади з метою забезпечення прав і свобод людини та зобов'язують наділених державною владою суб'єктів діяти виключно відповідно до цілей їх утворення.

Правова процедура (fair procedure - справедлива процедура) є складовою принципу законності та принципу верховенства права і передбачає правові вимоги до належного прийняття актів органами публічної влади, яким у даному випадку є Вищий антикорупційний суд, передбачає чітку послідовність дій проведення такої перевірки із зазначенням способів та методів її здійснення, підстав, порядку, форми та строків такої діяльності.

В позові не зазначено, чи дотримано Міністерством юстиції України або будьяким іншим компетентним органом Держави Україна правову процедуру, передбачену статтями 4-6 Угоди між Україною і Федеративною Республікою Німеччини про сприяння здійсненню і взаємному захисту інвестицій.

5. Як наведено вище, компанія Aeroc Investment Deutschland GmbH не погоджується із вже застосованою санкцією у вигляді блокування активів, а також із санкцією, про застосування якої у позовній заяві просить Міністерство юстиції України (у вигляді стягнення належних активів в дохід держави), оскільки вони не є передбачуваними та юридично визначеними, порушують основоположні права і свободи, а також є непропорційними і неточними у формулюванні (порушення принципу правової визначеності)

Відповідно до ст. 8 Конституції України в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.

У доповіді Венеціанської комісії «Про верховенство права» (Venice Commission: the Rule of Law), що була прийнята Венеціанською Комісією на 86-му пленарному засіданні 25-26 березня 2011 р., на підставі аналізу правових систем європейських держав у пошуках спільних елементів, характерних як для «верховенства права», так і «правової держави», було запропоновано 6 основних елементів верховенства права: законність, в тому числі прозорий, підзвітний і демократичний порядок введення законів у дію; правова впевненість; заборона свавілля; дотримання прав людини; недискримінація та рівність перед законом; доступ до правосуддя у незалежних і неупереджених судах, в тому числі судовий контроль за адміністративними актами.

У контексті реалізації прав компанії, верховенство права є необхідним для відповідності певного державного утворення наявним демократичним стандартам.

Дія принципу верховенства права має на меті встановлення певних меж діяльності держави в ім'я захисту прав людини, викорінення будь-якого свавілля. Власне, основоположні права та свободи людини визначають зміст і спрямованість розуміння верховенства права як доктрини, принципу та ідеалу.

У відповідності до частини 2 статті 3 Закону України «Про санкції» застосування санкцій ґрунтується на принципах законності, прозорості, об'єктивності, відповідності меті та ефективності.

Рішення РНБО про санкції, яке введене в дію Указом Президента України, не відповідають вказаним принципам, а застосування санкцій до нашої компанії прийнято за формальним підходом без урахування специфіки таких обмежувальних заходів та особливостей самого суб'єкта або фізична, або юридична особа, або іноземна держава, який резидентний статус такої особи тощо), по відношенню до якого такі санкції застосовані, що, в свою чергу, дає підстави стверджувати про порушення основоположних прав та свобод Компанії, що закріплені та гарантуються, як національними нормами конституційного права, так і нормами міжнародного права...

В даному випадку наша компанія була позбавлена можливості законодавством України можливості оскаржити застосовані санкції у вигляді блокування активів на будь-якому етапі, що передувало ухваленню Указу Президентом України 279/2023 від 12.05.2023 (ні на етапі формування відповідних пропозицій Службою безпеки України, ні під час вирішення питання щодо необхідності застосування до нього санкцій Радою національної безпеки і оборони України, Президентом України) - до ухвалення Указу №279/2023.

Згідно з практикою ЄСПЛ, перша та найбільш важлива вимога статті 1 Першого протоколу до Конвенції полягає в тому, що будь-яке втручання державного органу у право на мирне володіння майном повинно бути законним. Вимога щодо законності у розумінні Конвенції вимагає дотримання відповідних положень національного законодавства та відповідності принципів верховенства права, що включає свободу від свавілля (п.42 рішення від 22 вересня 1994 року у справі «Антріш проти Франції» (Uentrich v. Itancc 13616/88), п.п. 49-

62 рішення від 10 травня 2007 року у справі «Кушоглу проти Болгарії» (Kushoglu v. Bulgaria 48191/99) ЄСПЛ неодноразово зазначав, що будь-яке втручання державного органу у право на мирне володіння майном повинно забезпечити «справедливий баланс» між загальним інтересом суспільства та вимогами захисту основоположним прав і свобод конкретної особи. Необхідного балансу не вдасться досягти, якщо на відповідну особу буде покладено індивідуальний та надмірний тягар. Іншими словами, має існувати обґрунтоване пропорційне співвідношення між засобами, які застосовуються, та метою, яку прагнуть досягти шляхом застосування таких заходів.

На даному етапі, надаючи пояснення у даній судовій справі до Вищого антикорупційного суду, компанія очікує, що судова інстанція по суті здійснить аналіз і невідповідності вже застосованих до Aeroc Investment Deutschland GmbH санкцій вимогам ст. 1 Першого протоколу до Конвенції, як має оцінити законність вимоги і пропорційність санкцій, які просить застосувати Міністерство юстиції України по відношенню до неї».

01.08.2023 до ВАКС також надійшло клопотання представника третьої особи-1 ОСОБА_5 про долучення доказів та письмових пояснень, до якого додавались документи на підтвердження повноважень виконавчого директора третьої особи-1 разом із її установчими документами, й наводились додаткові письмові пояснення, у яких знову викладались ідентичні вищенаведеним доводи, але додатково зазначалось зокрема таке:

«Ознайомившись з доданими до позовної заяви Міністерства юстиції України документами, вважаємо за необхідне направити суду додаткові пояснення по суті заявлених позивачем у справі- Міністерством юстиції України вимог...

На підтвердження наведених у позовній заяві обставин, позивач - Міністерство юстиції України зазначає, що ним надано електронні та письмові докази: відомості, отримані позивачем з офіційних реєстрів, а також з інших джерел (від підприємств, установ та організацій).

Аналіз доказів, отриманих компанією Aeroc Investment Deutschland GmbH в якості додатків до позовної заяви у 5-ти томах, свідчить про те, у всіх кримінальних провадженнях жодній особі до цього часу не повідомлено про підозру.

Крім того, наприклад, досудове розслідування в кримінальному провадженні №42022000000000556 здійснюється детективами органами Бюро економічної безпеки України з 11.05.2022 року, у тому числі, за ст. 111-2 КК України (пособництво державі агресору), у той час, як Кримінальний кодекс України доповнено статтею 111-2 Законом від 14.04.2020 року, і доказів причетності службових осіб ТОВ «АЕРОК» або компанії Aeroc Investment Deutschland GmbH до пособництва державі-агресору протягом досудового розслідування (більше 1 року) зібрано не було і підозрювані особи у вказаному кримінальному провадженні відсутні.

Відомості про це кримінальне провадження, досудове розслідування якого здійснюється тим самим органом за ст. 212 КК України, внесені до Єдиного

державного реєстру досудових розслідувань на підставі Висновку аналітичного дослідження Державної податкової служби України від 27.04.2022 р., який ґрунтується на інформації, розміщеній в ІТС та на відомостях, які містилися у податкових деклараціях з ПДВ та фінансовій звітності ТОВ «АЕРОК».

На стор. 34 цього Висновку, зокрема, зазначено, що «у разі встановлення подальшого відпрацювання Інших обставин та/або отримання додаткових документів, у тому числі первинних документів, що свідчатимуть про проведення фінансових операцій, пояснень посадових осіб та або інших матеріалів, що стосується обставин фінансово- господарської діяльності ТОВ «АЕРОК» висновки даного аналітичного дослідження можуть бути переглянуті з урахуванням нових обставин та/або документів».

Крім того, Висновок аналітичного дослідження охоплює період часу з 01.01.2017 до 18.04.2022 року.

З урахуванням положень ст. 58 Конституції України та дати вступу в законну силу Закону № 2257-ІХ-24.05.2022 року, даний Висновок взагалі не може братись судом до уваги.

Ухвалами слідчих суддів Шевченківського районного суду м. Києва у справах №761/9265/22 від 31.05.2022 р., № 761/12629/22 від 12.07.2022 р. встановлено, що на користь компанії Aeroc Investment Deutschland GmbH ТОВ «АЕРОК» здійснювалася виплата грошовими коштами у вигляді пасивних доходів (дивіденди, проценти, роялті) лише за період часу з 2017 по 2021 роки.

Однак, суд має звернути увагу на те, що з 24.02.2022 р., ТОВ «АЕРОК» не здійснювало жодних перерахувань грошових коштів нашій компанії Aeroc Investment Deutschland GmbH і, відповідно, наша Компанія не здійснювала жодних з цих перерахувань фізичним або юридичним особам рф.

Долучені до позовної заяви копії документів з матеріалів кримінального провадження, досудове розслідування якого здійснюється Державним бюро розслідувань України (далі - ДБР), звертаємо увагу суду на те, що вони не містять жодних документів, які підтверджують обставини вчинення службовими особами компанії Aeroc Investment Deutschland GmbH, які могли б бути підставами для застосування санкції, відповідно до частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції» і на неодноразові запити Міністерства юстиції України вони так і не були надані, а ті, що надавалися на повторні запити позивача, яке, очевидно, розуміло, що отриманих відомостей явно недостатньо для обґрунтування позову, також не містять ні інформації, ні доказів того, що отриманий ТОВ «АЕРОК» прибуток після 24.02.2022 року спрямовувався на користь Aeroc Investment Deutschland GmbH або до рф.

Відповіді ДБР на запити Міністерства юстиції України не містять відомостей і про те, що грошові кошти після 24.02.2022 року спрямовувалися б і від компанії Aeroc Investment Deutschland GmbH, оскільки такі виплати після 24.02.2022 року також не здійснювалися.

Кримінальне провадження №6202200000000160 від 04.04.2022 розслідується ДБР України, у тому числі, й за ч. 4 ст. 110-2 КК України.

Однак, Кримінальний кодекс України доповнено статтею 110-2 згідно із Законом № 1533-Х/І від 10.06.2014.

З урахуванням того, що кредити ТОВ «АЕРОК» надавалися протягом 2007-2010 років, враховуючи вимоги ч.2 ст. 5 КК України (закон, що встановлює відповідальність, не має зворотної дії в часі), вказані дії виключають кримінальну відповідальність за ст. 110-2 КК України.

Відповідно, дане кримінальне провадження не може містити доказів неправомірної діяльності ТОВ «АЕРОК» або компанії Aeroc Investment Deutschland GmbH в частині використання кредитів на заборонені законом цілі.

Долучені до позовної заяви роздруковки веб-сторінок (паперові копії веб-сторінок) на підтвердження обставин вчинення відповідачем дій, щодо яких відсутні дані про власника веб-сайтів, викликає сумніви у належності і допустимості таких доказів.

Зокрема, наведені у позовній заяві веб-сайти не належать відповідачу та не адмініструються ним:

- права на веб-сайт <https://rosvoenipoteka.ru/> належать ФДКУ "Росвоєніпотєка" (125284, м. Москва, Хорошівське шосе, д.38 Д, стор.2), що підтверджується інформацією на сторінці веб-сайту <https://rosvoenipoteka.ru/kontakti/> ;

- права на сайт <https://lenobl.ru/> належать Адміністрації Ленінградської області РФ, що підтверджується інформацією на сторінці веб-сайту <https://lenobl.ru/kontakty/o-portale/> ;

- права на сайт <https://tass.ru/ekonomika> належать Федеральному державному унітарному підприємству «інформаційне телеграфне агентство Росії (ІТАР-ТАРС)», що підтверджується інформацією на сторінці веб-сайту <https://tass.ru/contacts> ;

- право на сайт <https://rekvizit.info/> належать мережевому виданню REKVIZIT.INFO, зареєстрованому у Федеральній службі з нагляду у сфері зв'язку, інформаційних технологій та масових комунікацій РФ. Свідоцтво про реєстрацію ЗМІ - Ел. №ФС77- 68577 ВІД 03.02.2017, що підтверджується інформацією на сторінці веб-сайту <https://rekvizit.info/> .

- телеграм-канал ІНФОРМАЦІЯ_2 зареєстрований та ведеться прес-службою Адміністрації Ленінградської області РФ, про що є запис в описі каналу.

Крім того, відомості, які наведені Міністерством юстиції України з наведених веб-сайтів як докази, не містять жодної інформації на підтвердження наявних правових підстав для стягнення в дохід держави активів третьої особи-І Aeroc Investment Deutschland GmbH або вчинення компанією дій, передбачених

підпунктом «б» чи підпунктом «г» пункту другого частини 1 ст. 5-1 Закону. Згідно з визначальним рішенням Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) у справі Спорронг і Льоннрот проти Швеції будь-яке втручання у права особи передбачає необхідність сукупності таких умов: втручання повинне здійснюватися згідно із законом, воно повинне мати легітимну мету та бути необхідним у демократичному суспільстві.

Причини такого втручання у свою чергу мають бути відповідними і достатніми, для такого втручання має бути нагальна суспільна потреба, а втручання має бути пропорційним законній меті...

Aeroc Investment Deutschland GmbH зазначає, що стягнення в дохід держави частки в розмірі 100% у статутному капіталі ТОВ «АЕРОК», належної саме компанії Aeroc Investment Deutschland GmbH, не є пропорційним заходом за умови вже застосованої до Компанії санкції у вигляді блокування її активів, а також на даний час порушує гарантії, визначені умовами міжнародної Угоди, як і не забезпечує справедливий баланс між інтересами суспільства та правами і інтересами Компанії як особи, яка зазнає втручання в її право власності...

За таких обставин, вважаємо позов безпідставним і просимо суд відмовити у задоволенні позову Міністерства юстиції України про застосування санкції, передбаченої п.1-1 ч. 1 ст. 4 ЗУ «Про санкції» у вигляді стягнення в дохід держави активів - 100% частки статутного капіталу ТОВ «АЕРОК» (ЄДРПОУ 34840150), якою володіє компанія Aeroc Investment Deutschland GmbH.»

2.3.4. Позиція третьої особи-2.

Третя особа-2 чи її представник не скористались правом на подання у встановлений строк пояснень щодо позову, не прибували в судові засідання та не подали будь-яких заяв.

2.3.5. Позиція третьої особи-3.

2.3.5.1. 21.07.2023 представник третьої особи-3 адвокат Князєв С.В. подав письмові пояснення, у яких зокрема зазначив таке:

«Товариство з обмеженою відповідальністю «АЕРОК» є виробником бетону автоклавного твердіння в Україні та постачальником виробів із пористого бетону автоклавного твердіння під торговою маркою АЕРОС. Продукція вироблялася двома заводами, розташованими у м. Березань та м. Обухів Київської області. Засновником вказаного підприємства є компанія-нерезидент «Aeroc Investment Deutschland GmbH (Республіка Німеччина) (далі за текстом - АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ), кінцевим бенефіціарним власником якого є ОСОБА_1 (громадянин рф).

ТОВ «АЕРОК» є великим платником податків, забезпечувало робочими місцями понад 420 осіб у Київській області, здійснювало суттєве наповнення Державного бюджету України шляхом своєчасної і повної сплати податків та зборів, що мало позитивний вплив на формування дохідної частини бюджету України.

Позивач у позовній заяві просить застосувати відносно відповідача - ПАТ «Група ЛСР» санкцію, передбачену п. 1-1 ч. 1 «, а саме стягнути в дохід держави активи - 100% частки статутного капіталу ТОВ «АЕРОК» (ЄДРПОУ 34840150), якою володіє не відповідач, а третя особа - АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ, стосовно яких відповідач реалізує права, тотожні за змістом праву розпорядження ...

ТОВ «АЕРОК» визнає, що позивач звернувся до суду із адміністративним позовом (07.07.2023р.) під час дії воєнного стану, оскільки Указом Президента України «Про введення воєнного стану» від 24.02.2022 N 64/2022, в Україні запроваджено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022, строком на 30 діб. Цей Указ затверджений Законом України від 24.02.2022 № 2102-ІХ. У подальшому строк дії воєнного стану в Україні продовжено до 19.02.2023 включно, а потім до 18.08.2023 включно.

Застосування до відповідача санкції у виді блокування активів після набрання чинності Законом України №2257-ІХ від 12.05.2022р. (набрав чинності з 24.05.2022р.) також підтверджене документально.

Однак, щодо підстав для застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» та чи наявні підстави для застосування вказаної санкції, передбачені абз. 4 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції», ТОВ «АЕРОК» вважає за необхідне зазначити наступне.

1. Закон України «Про санкції» №1644-VII від 14.08.2014 року чітко розрізняє підстави для застосування санкцій у вигляді блокування активів, які передбачені п.1 ч.1 ст. 4 Закону, та санкцій у вигляді стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, які передбачені п.1-1 ч.1 ст. 4 Закону....

Отже, для застосування санкції, яка має винятковий характер, у вигляді стягнення активів в дохід держави, мають бути належні і допустимі докази того, що відповідач, починаючи з 24.05.2022 року створив суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяв (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами, в силу чого існування раніше застосованої до нього санкції у вигляді блокування його активів вже не буде достатньо для захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави.

У позовній заяві Міністерство юстиції України зазначає, що ПАТ «Група ЛСР» продовжує вчиняти дії, які є підставами для застосування санкцій у вигляді блокування активів...», які вже застосовані Указами Президента України та взагалі не містить обставин та доказів щодо дій відповідача після блокування активів, які б створили суттєву загрозу або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами.

Тим більше, таких обставин і доказів позивач не наводить і не надає стосовно власника активу - АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ (Німеччина), майно якого просить стягнути в дохід держави, що підтверджує безпідставність вимоги щодо стягнення в дохід держави активів саме цієї юридичної особи.

2. Пункт 1-1 ч. 1 ст. « визначає, що стягненню в дохід держави підлягають активи, що належать фізичній або юридичній особі, а також активи, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Згідно Витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб підприємців та громадських формувань станом на 30.05.02023 р., єдиним учасником і власником 100% частки статутного капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю «АЕРОК» є АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ.

Компанія АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ є товариством з обмеженою відповідальністю, юридичною особою, створеною відповідно до законодавства Німеччини, зареєстрована в Реєстраційній палаті Мюнхена під № HRB248811 і не є Дочірнім підприємством відповідача, як зазначає позивач у позовній заяві.

Єдиний учасник і власник корпоративних прав Товариства з обмеженою відповідальністю «АЕРОК» є податковим резидентом і платником податків Німеччини.

Законодавче визначення поняття «прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними» відсутнє, що підтверджується як листом Міністерства юстиції України № 8085/160181-33-22/8.3.2 від 23.01.2023, в якому міститься рекомендація керуватися роз`ясненнями Національного агентства з питань запобігання корупції від 29.12.2021 №11 «Щодо застосування окремих положень Закону України «Про запобігання корупції» стосовно заходів фінансового контролю (подання декларації, повідомлення про суттєві зміни в майновому стані, повідомлення про відкриття валютного рахунку)», так і власне, роз`ясненнями НАЗК.

Законом України «Про захист економічної конкуренції» (статтею 1) визначено лише поняття «контроль» - вирішальний вплив однієї чи декількох пов`язаних юридичних та/або фізичних осіб на господарську діяльність суб`єкта господарювання чи його частини, який здійснюється безпосередньо або через інших осіб, зокрема завдяки: праву володіння чи користування всіма активами чи їх значною частиною; праву, яке забезпечує вирішальний вплив на формування складу, результати голосування та рішення органів управління суб`єкта господарювання; укладенню договорів і контрактів, які дають можливість визначати умови господарської діяльності, давати обов`язкові до виконання вказівки або виконувати функції органу управління суб`єкта господарювання; заміщенню посади керівника, заступника 3 керівника спостережної ради, правління, іншого наглядового чи виконавчого органу суб`єкта господарювання особою, яка вже обіймає одну чи кілька із зазначених посад в інших суб`єктах господарювання; обійманню більше половини посад членів спостережної ради,

правління, інших наглядових чи виконавчих органів суб'єкта господарювання особами, які вже обіймають одну чи кілька із зазначених посад в іншому суб'єкті господарювання

Підпункт 30) статті 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» містить визначення поняття кінцевий бенефіціарний власником, зокрема, яким для юридичних осіб є будь-яка фізична особа, яка здійснює вирішальний вплив на діяльність юридичної особи (в тому числі через ланцюг контролю/володіння).

Отже, позивач просить застосувати санкцію по відношенню до відповідача - ПАТ «Група ЛСР», стягнувши в дохід держави власність компанії АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ, що не відповідає загальним засадам (принципам) адміністративного судочинства, визначеним ст. 2 КАС України, оскільки відсутня будь-яка інформація і докази про встановлення фактів загрози національній безпеці, громадському порядку чи іншим охоронюваним інтересам з боку власника, що не дозволяє зробити аналіз наявності/відсутності балансу між інтересами суспільства й інтересами власника активу, який зазнає вагомого втручання в його майнові права.

3. Застосування санкцій ґрунтується на принципах законності, прозорості, об'єктивності (тобто неупередженості), відповідності меті та ефективності (частина 2 статті 3 Закону)...

Між Україною і Федеративною Республікою Німеччина 15.02.1993 року було підписано Угоду про сприяння здійсненню і взаємний захист інвестицій .

Дану Угоду ратифіковано Законом України №193/94-ВР від 11.10.94 р. і вона набрала чинності для України 29.06.1996р.

У відповідності до пунктів «а» і «б» частини 1 статті 1, статей 4-6 цієї Угоди власник корпоративних прав ТОВ «АЕРОК» - АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ користується повним захистом і повною безпекою на випадок примусового вилученню, націоналізації або інших заходів, аналогічним їм за своїми наслідками, на території іншої Договірної Сторони (тільки в суспільних інтересах і з виплатою компенсації).

Встановлена міжнародним договором правова процедура як складова принципу законності та принципу верховенства права є важливою гарантією недопущення зловживання з боку органів публічної влади під час прийняття рішень та вчинення дій, які повинні забезпечувати справедливе ставлення до особи.

Чи будуть забезпечені легітимні очікування єдиного учасника ТОВ «АЕРОК» за такі умов, позивач не наводить у позовній заяві жодних обставин, замовчуючи і про неповне коло належних учасників у даній судовій справі, на права і обов'язки яких може вплинути рішення суду у даній справі.

4. Підставами для застосування санкцій мають бути дійсні, наявні в об'єктивній дійсності факти, підтверджені доказами, які достовірно свідчать про вчинення таких дій особами, щодо яких вони застосовуються.

Такі висновки кореспондуються із ключовими висновками Великої Палати ЄСПЛ у справах «Kadi v. Commission» стосовно санкцій ЄС (№ T-85/09), «Al-Dulimi and Montana Management Inc vs. Switzerland» щодо заходів із застосування санкцій РБ ООН (заява № 5809/08) і у «Nada v. Switzerland» (заява № 10593/08, зазначали про необхідність судового контролю у цій сфері.

Позивач, обґрунтовуючи вимоги позовної заяви, як на підставу застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», посилається на підпункт «г» пункту 1 частини 1 ст. 5-1 та підпункт «б» пункту другого частини 1 ст. 5-1 Закону...

Аналіз доказів, наданих органами досудового розслідування через розкриття таємниці досудового розслідування, дозволяє дійти до висновку, що у кримінальних провадженнях жодній особі до цього часу не повідомлено про підозру.

Так, зокрема, досудове розслідування в кримінальному провадженні №4202200000000556 здійснюється детективами БЕБ з 11.05.2022 року, у тому числі, за ст. 111-2 КК України (пособництво державі агресору), у той час, як Кримінальний кодекс України доповнено статтею 111-2 Законом від 14.04.2020 року, і доказів причетності службових осіб ТОВ «АЕРОК» до пособництва державі агресору протягом досудового розслідування (більше 1 року) зібрано не було, оскільки з матеріалів кримінального провадження убачається, у даному КП відсутні підозрювані особи.

Відомості про одне з кримінальних проваджень, досудове розслідування якого здійснюється БЕБ за статтею 212 КК України, внесено до ЄРДР на підставі Висновку аналітичного дослідження ДПС України від 27.04.2022 р., який ґрунтується лише на інформації, розміщеній в ІТС, а також на тих відомостях, які містилися у податкових деклараціях з ПДВ та фінансовій звітності ТОВ «АЕРОК».

На стор. 34 цього висновку, зокрема, прямо зазначено, що «у разі встановлення подальшого відпрацювання інших обставин та/або отримання додаткових документів, у тому числі первинних документів, що свідчатимуть про проведення фінансових операцій, пояснень посадових осіб та або інших матеріалів, що стосується обставин фінансово-господарської діяльності ТОВ «АЕРОК» висновки даного аналітичного дослідження можуть бути переглянуті з урахуванням нових обставин та/або документів».

Крім того, Висновок аналітичного дослідження охоплює період з 01.01.2017 до 18.04.2022 року.

З урахуванням положень ст. 58 Конституції України та дати вступу в законну силу Закону № 2257-IX-24.05.2022 року, даний Висновок взагалі не може братись судом до уваги.

Ухвалами слідчих суддів Шевченківського районного суду м. Києва у справах № 761/9265/22 від 31.05.2022 р., № 761/12629/22 від 12.07.2022 р. встановлено, що на користь материнської компанії АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ здійснювалася виплата грошовими коштами у вигляді пасивних доходів (дивіденди, проценти, роялті) лише за період часу з 2017 по 2021 роки.

Починаючи з 24.02.2022 р. (після початку повномасштабного вторгнення рф на територію України), ТОВ «АЕРОК» не здійснювало жодних перерахувань грошових коштів ні єдиному учаснику товариства - компанії АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ (Німеччина), ні, тим більше, відповідачу чи фізичним або юридичним особам країни агресора.

Щодо долучених до позовної заяви письмових доказів з матеріалів кримінального провадження, досудове розслідування якого здійснюється ГСУ ДБР, то слід звернути увагу на те, що засвідчених копій наявних у органа досудового розслідування документів та матеріалів, які підтверджують обставини вчинення службовими особами компанії «Аерок Інвестмент Дойчланд ГМБХ», які могли б бути підставами для застосування санкції, відповідно до частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції» на запити Міністерства юстиції України, так і не було надано.

Висновки слідчих у процесуальних рішеннях даного кримінального провадження не ґрунтуються на матеріалах кримінального провадження.

Наприклад, мотивуючи постанову про надання дозволу на розголошення даних досудового розслідування від 04.11.2022 року уповноваженим особам ДБР та Міністерству юстиції України слідчий зазначає : «... приймаючи до уваги, що дохід від діяльності ТОВ «АЕРОК» отримує ПАТ «Група ЛСР», то за рахунок такого доходу фінансується діяльність «Група ЛСР» у російській федерації та сплачуються податки до бюджету рф».

Однак, будь-яких доказів цього, крім зазначення цього речення у мотивувальній частині вказаної постанови відповідь ДБР України за запит Міністерства юстиції України не містить.

Відповіді на повторні запити Міністерства юстиції України, яке, очевидно, розуміло, що таких відомостей явно недостатньо для пред'явлення позову, також не містять ні інформації ні доказів того, що отриманий ТОВ «АЕРОК» прибуток в подальшому спрямовується через банківські та фінансові установи до компаній на території рф, інформацію щодо фінансової та іншої підтримки підсанкційними особами, зокрема, та/або ТОВ «АЕРОК»

Крім того, відповіді ДБР не містять відомостей і про те, що грошові кошти після 24.02.2022 року спрямовувалися б і до компанії АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГМБХ» на адресу ПАТ «Група ЛСР».

Просимо суд врахувати той факт, що Міністерство юстиції України так і не отримало відповіді від ДБР на наступні питання:

- чи наявна інформацію щодо фінансової та іншої підтримки підсанкційними особами та/або ТОВ «АЕРОК» (код ЄДРПОУ 34840150) або надання пільг військовослужбовцям, працівникам силових органів та інших органів влади рф, а також так званого «днр», «лнр», окупованого АР Крим, з наданням документального підтвердження;

- чи наявні дані щодо пов'язаності з політичним керівництвом рф та ТОВ «АЕРОК» підсанкційної особи ОСОБА_1 . Інформацію про вчинення особою, зокрема після 24.05.2022 року, інших протиправних дій, зокрема, на тимчасово окупованій території, які також можуть бути підставами застосування санкцій в розумінні статті 51 ЗУ «Про санкції».

Долучені до позовної заяви роздруковані веб-сторінок (паперові копії веб-сторінок) на підтвердження обставин вчинення відповідачем дій, щодо яких відсутні дані про власника веб-сайтів, викликає сумніви у належності і допустимості таких доказів і тим більше, не підтверджує обставини наявності правових підстав для стягнення в дохід держави власності іншої юридичної особи - АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ (Німеччина) або вчинення єдиним власником 100% статутного капіталу ТОВ «АЕРОК» дій, передбачених підпунктом «б» чи підпунктом «г» пункту другого частини 1 ст. 5-1 Закону.

Наведені обставини і роздруковані відомості щодо обсягу податків, сплачених відповідачем за 2022 рік до державного бюджету рф, який обґрунтовується річною звітністю ПАТ «Група ЛСР» за 2022 рік, як і дані про обсяг сплачених податків за I квартал 2022 року, за I квартал 2023 року, які начебто отримані позивачем з відкритих Інтернет-ресурсів, перевірити з боку ТОВ «АЕРОК» не представляється можливим через блокування користувачів України, що викликає підстави сумніватися у достовірності цих доказів з урахуванням того, що до позовної заяви не надано будь-яких первинних бухгалтерських документів або інших доказів, які відповідали б критеріям достовірності, належності та допустимості.

Крім того, кримінальне провадження № 62022000000000160 від 04.04.2022 розслідується ДБР України, у тому числі, й за ч. 4 ст. 110-2 КК України.

Кримінальний кодекс України доповнено статтею 110-2 згідно із Законом № 1533-VII від 19.06.2014.

З урахуванням того, що з показів свідка ОСОБА_6 кредити видавались протягом 2007-2010 років, навіть при їх використанні на заборонені законом цілі, враховуючи ч.2 ст. 5 КК України (закон, що встановлює відповідальність, не має зворотної дії в часі), вказане дії виключають кримінальну відповідальність за ст. 110-2 КК України.

Відповідно, кримінальне провадження не може містити доказів неправомірної діяльності ТОВ «ТОВ «АЕРОК» в частині використання кредитів на заборонені законом цілі.

Крім цього, відповідно до банківських виписок, вилучених на флеш-носії в ході обшуку у ТОВ «АЕРОК» з адресою: Київська обл., м. Обухів, вул. Промислова, 6, які являються додатком до протоколу огляду, та були надані ДБР України на запит Міністерства юстиції України, ТОВ «АЕРОК» в період з 01.01.2021 по 17.03.2022 сплачувало роялі за користування торговою маркою на адресу компанії «Аерок Інвестмент Дойчланд ГмбХ».

Одночасно з цим, остання сплата роялті була проведена 25.01.2022 року, що також підтверджується і довідкою про виплачені ТОВ «АЕРОК» роялті за 2020-2022 роки. Відомостей про подальше спрямування роялті отриманих від ТОВ «АЕРОК» службовими особами компанії «АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ» матеріали кримінальних проваджень не містять.

5. Згідно з визначальним рішенням Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) у справі Спорронт і Льоннрот проти Швеції будь-яке втручання у права особи передбачає необхідність сукупності таких умов: втручання повинне здійснюватися згідно із законом, воно повинне мати легітимну мету та бути необхідним у демократичному суспільстві.

Причини такого втручання у свою чергу мають бути відповідними і достатніми, для такого втручання має бути нагальна суспільна потреба, а втручання має бути пропорційним законній меті.

Застосування санкції у виді стягнення активів в дохід держави має бути спрямоване на зупинення агресивних дій РФ, припинення підтримки її політичного режиму шляхом удару по фінансових можливостях прихильників такої політики та здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих жертвам агресії за рахунок коштів, отриманих від конфіскації.

Відповідно до системи захисту прав людини, встановленої Конвенцією, національні органи повинні зробити первинну оцінку не лише існування проблеми, що викликає суспільне занепокоєння, та вимагає вжиття заходів щодо позбавлення власності, так і власне заходів, які необхідно вжити. У цьому, як і в інших сферах, на які поширюються гарантії Конвенції, національні органи користуються певною свободою розсуду (рішення ЄСПЛ у справі James та інші проти Великобританії від 21 лютого 1986 року, заява № 8793/79, параграф 46). Відповідно, на національні органи покладається оцінка того, чи позбавлення власності є пропорційним засобом досягнення законної мети в суспільних інтересах.

В постанові Великої Палати Верховного Суду від 07.04.2020 у справі № 916/2791/13 сформована правова позиція про те, що втручання у право власності, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції, якщо не буде встановлений справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними

із цим втручанням, її інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності. Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення (п. 6.43 Постанови).

Тож, у справі, що розглядається, має бути забезпечено додержання балансу інтересів при реалізації повноважень суду на застосування санкції у вигляді застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції» (стягнення в дохід держави активів) та охорони прав власності на це майно, гарантованих Першим Протоколом статтею 41 Конституції України.

Яким чином стягнення в дохід держави частки в розмірі 100% у статутному капіталі ТОВ «АЕРОК», належної АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ (юридичній особі, створеній за законодавством Німеччини) досягне наведеної вище мети, а також, чи буде застосування такої санкції пропорційним заходом за умови вже наявного блокування усіх активів підсанкційних осіб і дотримання спеціальної процедури щодо власника активу згідно умов міжнародного договору, а також чи встановить він справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, її інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності, позивач у позовній заяві не розкрив, жодних доказів суду з метою дотримання останнім положень міжнародного договору, суду не надав...

Оскільки позивачем не доведено існування (наявності) підстав для застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції» (стягнення в дохід держави активів) у відповідності до абз. 4 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції»; не доведено обставин того, чи буде застосування такої санкції пропорційним заходом за умови вже наявного блокування усіх активів підсанкційних осіб, чи встановить він справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, її інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності, також не надано суду жодних доказів, які свідчили про дотримання процедури, передбаченої міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, неправильне визначення учасників даної справи і невизначення осіб, на права, інтереси та обов'язки яких може вплинути рішення суду у даній справі, вважаємо даний позов необґрунтованим, безпідставним і передчасним».

2.3.5.2. В судових засіданнях представник третьої особи-3 Князев С.В. просив відмовити у позові, надавши пояснення, аналогічні письмовим поясненням.

2.4. Особливості розгляду справи.

Згідно з частинами 1, 2 статті 268 КАСУ у справах, визначених статтями 273-277, 280-283-1, 285-289 цього кодексу, щодо подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи суд негайно повідомляє відповідача та інших учасників справи шляхом направлення тексту повістки на офіційну електронну адресу, а за її відсутності - кур'єром або за відомими суду номером телефону, факсу, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку. Учасник справи вважається повідомленим належним чином про дату, час та місце розгляду справи,

визначеної частиною першою цієї статті, з моменту направлення такого повідомлення працівником суду, про що останній робить відмітку у матеріалах справи, та (або) з моменту оприлюднення судом на веб-порталі судової влади України відповідної ухвали про відкриття провадження у справі, дату, час та місце судового розгляду.

Відповідно до частини 3 статті 268 КАСУ неприбуття у судові засідання учасника справи, повідомленого відповідно до положень цієї статті, не перешкоджає розгляду справи у судах першої та апеляційної інстанцій.

Згідно із чинною частиною 5 статті 283-1 КАСУ, яка визначає особливості провадження у справах про застосування санкцій, позовна заява розглядається в судовому засіданні з повідомленням про дату, час та місце судового засідання позивача, відповідача (особи, щодо якої ставиться питання про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції»), інших учасників справи та їх представників. Неприбуття в судові засідання учасника справи та його представника, належним чином повідомленого про дату, час та місце розгляду справи, не перешкоджає розгляду справи в суді першої інстанції та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні.

Частина 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року визначає, що кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Відтак одним із суттєвих аспектів забезпечення права на справедливий і публічний розгляд справи судом є належне повідомлення учасників справи про її розгляд, тому у своїй усталеній практиці Європейський суд з прав людини (ЄСПЛ) виходить з того, що особи мають право отримувати належне повідомлення про судові справи та рішення, особливо у випадках, коли апеляційну скаргу може бути подано в чітко встановлений строк.

В даному випадку відповідач та треті особи були належним чином повідомлені про відкриття провадження у справі і про дату, час та місце розгляду справи шляхом оприлюднення на веб-порталі судової влади України відповідної ухвали, повісток про виклик в судові засідання, де зокрема повідомлено про те, що інформацію по даній справі можна отримати на веб-порталі ВАКС за відповідним посиланням, й також скерування на відомі електронні адреси відповідача та третіх осіб позовної заяви з додатками, ухвал про відкриття провадження, про забезпечення позову та повісток про виклик у судові засідання.

Окрім того, позивач самостійно вживав заходів щодо належного повідомлення відповідача та третьої особи шляхом поштового надсилання за адресами їх реєстрації позовної заяви з додатками та розміщення 07.07.2023 на офіційному сайті позивача повідомлення про подання відповідного позову; також позивачем

здійснений запит від 16.08.2022 №38.3-12/1 до акціонерного товариства (АТ) «Укрпошта», де висловлено прохання про надання інформації про те, чи здійснюється сполучення поштової кореспонденції між Україною та російською федерацією, у відповідь АТ «Укрпошта» листом від 19.08.2022 повідомило, що відповідно до можливості, передбаченої статтями 36-001.2, 17-143 та 17-219 Регламенту Всесвітньої поштової конвенції, з 24.02.2022 АТ «Укрпошта» припинила обмін поштовими відправленнями до/з російської федерації.

З огляду на вищезазначені обставини, суд зазначає, що у цій справі вжито всіх можливих заходів щодо належного повідомлення всіх учасників справи (зокрема відповідача та третіх осіб-1, -2) про судовий розгляд даного адміністративного позову.

3. Обґрунтування позиції суду.

3.1. Належне законодавство.

Статтею 1 чинного Закону України «Про санкції» від 14.08.2014 №1944-VII зі змінами та доповненнями (далі-Закон України «Про санкції») визначено, що з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави можуть застосовуватися спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (далі - санкції). Санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб`єктів, які здійснюють терористичну діяльність. Застосування санкцій не виключає застосування інших заходів захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, її економічної самостійності, прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави.

Відповідно до статті 3 Закону України «Про санкції» підставами для застосування санкцій є: 1) дії іноземної держави, іноземної юридичної чи фізичної особи, інших суб`єктів, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод; 2) резолюції Генеральної Асамблеї та Ради Безпеки Організації Об`єднаних Націй; 3) рішення та регламенти Ради Європейського Союзу; 4) факти порушень Загальної декларації прав людини, Статуту Організації Об`єднаних Націй. Застосування санкцій ґрунтується на принципах законності, прозорості, об`єктивності, відповідності меті та ефективності. Підставою для застосування санкцій також є вчинення іноземною державою, іноземною юридичною особою, юридичною особою, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента,

іноземцем, особою без громадянства, а також суб`єктами, які здійснюють терористичну діяльність, дій, зазначених у пункті 1 частини першої цієї статті, стосовно іншої іноземної держави, громадян чи юридичних осіб останньої.

Статтею 4 Закону України «Про санкції» визначено 25 видів санкцій, зокрема такі:

- блокування активів - тимчасове позбавлення права користуватися та розпоряджатися активами, що належать фізичній або юридичній особі, а також активами, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (пункт 1 частини 1);

- стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (пункт 1-1 частини 1).

Частиною 3 статті 5 Закону України «Про санкції» визначено, що рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо окремих іноземних юридичних осіб, юридичних осіб, які знаходяться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб`єктів, які здійснюють терористичну діяльність (персональні санкції), передбачених пунктами 1, 2-21, 23-25 частини 1 статті 4 цього Закону, приймається Радою національної безпеки та оборони України та вводиться в дію указом Президента України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту видання указу Президента України і є обов`язковим до виконання. Рішення щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 цього Закону, ухвалюється судом у порядку, визначеному статтею 5-1 цього Закону.

Відповідно, чинною частиною 1 статті 283-1 КАСУ визначено, що позовна заява про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», подається до Вищого антикорупційного суду протягом строку дії правового режиму воєнного стану.

Згідно із частиною 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції» санкція, передбачена пунктом 1-1 частини 1 статті 4 цього Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об`єктів права власності Російської Федерації та її резидентів». Ця санкція може бути застосована у період дії правового режиму воєнного стану чи після його припинення або скасування (якщо позовну заяву про застосування цієї санкції подано в період дії правового режиму воєнного стану) та за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим Законом, вже накладено санкцію у виді блокування активів.

Пунктами 1 і 2 абзацу 4 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції» визначено перелік підстав застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 цього закону, а саме: 1) завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, але не виключно, шляхом вчинення діянь, зазначених в підпунктах а-з; 2) суттєве сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, зокрема, але не виключно, шляхом, вчинення діянь, зазначених в пунктах а-в, а саме : а) сприяння збройній агресії проти України, окупації/анексії території, яка відповідно до Конституції України входить до складу України, б) фінансування або матеріально-технічного забезпечення діяльності держави-агресора, пов'язаної зі збройною агресією проти України чи окупацією/анексією її територій; в) інформаційного сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини.

Підпунктом г) пункту 1) частини 4 статті 5-1 Закону України «Про санкції» передбачена така підстава, як взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві та координації, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України, та підпунктом б) пункту 2 частини 4 статті 5-1 Закону України «Про санкції» передбачена така підстава, як суттєве сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, зокрема, але не виключно, шляхом фінансування або матеріально-технічного забезпечення діяльності держави-агресора, пов'язаної зі збройною агресією проти України чи окупацією/анексією її територій, зокрема шляхом сплати податків, зборів до державного бюджету держави-агресора, якщо загальна сума таких платежів (окрім митних) за останні чотири послідовні податкові (звітні) квартали перевищує еквівалент 40 мільйонів гривень для юридичної та 3 мільйонів гривень для фізичної особи, визначених за середньозваженим офіційним курсом Національного банку України за той самий період.

При цьому, частиною 3 статті 6 Закону України «Про санкції» визначено, що застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», є винятковим заходом, обумовленим гостротою становища та необхідністю досягнення цілей, визначених частиною 1 статті 1 цього Закону, в умовах правового режиму воєнного стану. Ця санкція може бути застосована лише щодо осіб, на яких накладено санкцію у виді блокування активів за рішеннями Ради національної безпеки і оборони України, прийнятими після набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» від 12.05.2022 №2257-IX (тобто після 24.05.2022). Справи, розпочаті в період дії правового режиму воєнного стану, в яких на момент припинення або скасування такого режиму не було ухвалене остаточне рішення, розглядаються в порядку, визначеному цим Законом.

З вищенаведеного вбачається, що Закон України «Про санкції» не передбачає обов'язку РНБО конкретизувати у рішенні про застосування санкцій перелік заблокованих активів, тоді як видання указу Президента України про уведення у дію такого рішення РНБО є підставою для тимчасового обмеження права певної особи користуватися та розпоряджатися будь-яким належним їй майном,

незалежно від його складу та місцезнаходження, й, окрім того, перелік наведених у статті 5-1 Закону України «Про санкції» підстав застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 цього закону, є невичерпним.

В подальшому таке є умовою вжиття уповноваженим органом заходів щодо пошуку наявних активів такої особи з метою звернення до суду із позовом про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», за сукупності таких умов: 1) на певну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим Законом, після 24.05.2022 накладено санкцію у виді блокування активів; 2) в період дії правового режиму воєнного стану; 3) дії або рішення фізичної чи юридичної особи, активи якої заблоковано, створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України або суттєво сприяли вчиненню таких дій; 4) наявність активів, що належать такій фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

3.2. Встановлені обставини у справі, зміст спірних правовідносин та оцінка доказів.

3.2.1. У зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини 1 статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введений воєнний стан Указом Президента України від 24.02.2022 №64/2022 (затверджений Законом України від 24.02.2022 №2402-IX) із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб, та згодом строк дії воєнного стану неодноразово продовжено такими Указами Президента України: 1) від 14.03.2022 №133/2022 (затверджений Законом України від 15.03.2022 №2119-IX) з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб, 2) від 18.04.2022 №259/2022 (затверджений Законом України від 21.04.2022 №2212-IX) з 05 години 30 хвилин 25.04.2022 строком на 30 діб, 3) від 17.05.2022 №341/2022 (затверджений Законом України від 22.05.2022 № 2263-IX) з 05 години 30 хвилин 25.05.2022 строком на 90 діб, 4) від 12.08.2022 №573/2022 (затверджений Законом України від 15.08.2022 №2500-IX) з 05 години 30 хвилин 23.08.2022 строком на 90 діб, 5) від 07.11.2022 №757/2022 (затверджений Законом України від 16.11.2022 №2738-IX) з 05 години 30 хвилин 21.11.2022 строком на 90 діб, 6) від 06.02.2023 №58/2023 (затверджений Законом України від 07.02.2023 № 2915-IX) з 05 години 30 хвилин 19.02.2023 строком на 90 діб, 7) від 01.05.2023 №254/2023 (затверджений Законом України від 02.05.2023 №3057-IX) з 05 години 30 хвилин 20.05.2023 строком на 90 діб, 8) від 26.07.2023 №451/2023 (затверджений Законом України від 27.07.2023 №327-IX) з 05 години 30 хвилин 18.08.2023 строком на 90 діб, тобто до 16.11.2023.

Відтак на момент звернення позивача до суду із цим позовом та на момент розгляду справи у суді в Україні зберігає чинність правовий режим воєнного стану до 18.08.2023 включно.

Згідно з пунктом 3 Указу Президента України від 24.02.2022 №64/2022 у зв'язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму

воєнного стану, можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями 30-34, 38, 39, 41-44, 53 Конституції України, а також вводиться тимчасові обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб в межах та обсязі, що необхідні для забезпечення можливості запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, які передбачені частиною 1 статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану».

З матеріалів справи вбачається, що рішенням Ради національної безпеки та оборони України (РНБО) «Про застосування і внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій?)» від 19.10.2022, уведеним в дію Указом Президента України від 19.10.2022 №726/2022, до відповідача - Публічного акціонерного товариства «Група ЛСР» (Публичное акционерное общество «Группа ЛСР», Public Joint-Stock Company «LSR Group») - застосована 1 санкція у виді блокування активів строком 5 років (пункт 907 додатку 2 до такого рішення РНБО).

Також рішенням РНБО від 19.10.2022 «Про застосування і внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій?)», уведеним в дію Указом Президента України від 19.10.2022 №727/2022, до третьої особи-2 - ОСОБА_1 , ОСОБА_1) - застосовано 13 санкцій, й зокрема санкція у виді блокування активів строком 10 років (пункт 61 додатку до такого рішення РНБО).

Окрім того, рішенням РНБО від 12.05.2023 «Про застосування і внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій?)», уведеним в дію Указом Президента України від 12.05.2023 №279/2023, до третьої особи-1 - АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ (AEROC Investment Deutschland GmbH) - застосовано 14 санкцій, й зокрема санкція у виді блокування активів строком 10 років (пункт 159 додатку 2 до такого рішення РНБО).

Отже, застосування згідно із рішеннями РНБО 19.10.2022 та 12.05.2023 санкцій у виді блокування активів відповідача, третьої особи-2 та третьої особи-1 здійснено після 24.05.2022, тобто дати набрання чинності змін до Закону України «Про санкції» щодо запровадження можливості застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 цього закону, та у період дії правового режиму воєнного стану.

3.2.2. Згідно з статтею 72 КАСУ, доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються такими засобами: 1) письмовими, речовими і електронними доказами; 2) висновками експертів; 3) показаннями свідків.

При цьому докази повинні відповідати критеріям належності (стаття 73 КАСУ), допустимості (стаття 74 КАСУ), достовірності (стаття 75 КАСУ), достатності (стаття 76 КАСУ).

Згідно з частинами 1, 2, 4 та 6 статті 77 КАСУ кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього кодексу. Суб'єкт владних повноважень повинен подати суду всі наявні у нього документи та матеріали, які можуть бути використані як докази у справі. Докази суду надають учасники справи. Суд може пропонувати сторонам надати докази та збирати докази з власної ініціативи, крім випадків, визначених цим Кодексом. Якщо учасник справи без поважних причин не надасть докази на пропозицію суду для підтвердження обставин, на які він посилається, суд вирішує справу на підставі наявних доказів.

Обставини, які визнаються учасниками справи, не підлягають доказуванню, якщо суд не має обґрунтованого сумніву щодо достовірності цих обставин або добровільності їх визнання. Обставини, які визнаються учасниками справи, зазначаються в заявах по суті справи, поясненнях учасників справи, їх представників. Обставини, визнані судом загальновідомими, не потребують доказування (частини 1, 3 статті 78 КАСУ).

Статтею 90 КАСУ визначено, що суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні. Жодні докази не мають для суду наперед встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), що міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів)

Відповідно до статті 99 КАСУ, електронними доказами є інформація в електронній (цифровій) формі, що містить дані про обставини, що мають значення для справи, зокрема, електронні документи (текстові документи, графічні зображення, плани, фотографії, відео- та звукозаписи тощо), веб-сайти (сторінки), текстові, мультимедійні та голосові повідомлення, метадані, бази даних та інші дані в електронній формі. Такі дані можуть зберігатися, зокрема на портативних пристроях (картах пам'яті, мобільних телефонах тощо), серверах, системах резервного копіювання, інших місцях збереження даних в електронній формі (в тому числі в мережі Інтернет). Електронні докази подаються в оригіналі або в електронній копії, засвідченій електронним підписом, прирівняним до власноручного підпису відповідно до Закону України «Про електронні довірчі послуги». Законом може бути визначено інший порядок засвідчення електронної копії електронного доказу. Учасники справи мають право подавати електронні докази в паперових копіях, посвідчених в порядку, визначеному законом. Паперова копія електронного доказу не вважається письмовим доказом. Учасник справи, який подає копію електронного доказу, повинен зазначити про наявність у нього або іншої особи оригіналу електронного доказу. Якщо подано копію (паперову копію) електронного доказу, суд за клопотанням учасника справи або з власної ініціативи може витребувати у відповідної особи оригінал електронного доказу. Якщо оригінал електронного доказу не поданий, а учасник справи або суд ставить під сумнів відповідність копії (паперової копії) оригіналу, такий доказ не береться судом до уваги.

3.2.3. На обґрунтування позовних вимог позивач до позовної заяви додав засвідчені електронним підписом електронні докази, які підтверджені роздрукованими письмовими матеріалами, та інші письмові докази, які досліджені у судовому засіданні, а саме такі:

том 1:

1) указ Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 №64/2022;

2) указ Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 01.05.2023 №254/2023;

3) контакти відповідача з його офіційного сайту за посиланням <https://www.lsrgroup.ru/compancontacts/obshhie-kontaktyi>;

4) річний звіт відповідача за результатами роботи у 2021 році;

5) знімки екрану (скріншоти) із відомостями про включення відповідача до переліку системоутворюючих підприємств та організацій російської економіки на підставі листа міністерства економічного розвитку російської федерації від 23.03.2020 №8952-РМ/Д18и;

6) знімки екрану (скріншоти) із відомостями про структуру акціонерного капіталу та акціям відповідача станом на 31.03.2023, де зазначено про частку третьої особи-2 в розмірі 65,1%;

7) документи щодо нагородження третьої особи-2 різноманітними нагородами та відзнаками рф, перелік місць його праці та загальна характеристика;

8) документи щодо власників цінних паперів відповідача станом на 25.01.2022, де міститься інформація про місцезнаходження відповідача та третьої особи-2;

9) витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань станом на 30.05.2023 щодо третьої особи-3, де єдиним учасником і власником 100% частки її статутного капіталу зазначена третя особа-1 (АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ) та кінцевим бенефіціарним власником (контролером) зазначений відповідач;

10) список афілійованих осіб відповідача за 2 півріччя 2022 року, де зокрема у рядку 9 зазначена третя особа-2 та у рядку 74 зазначена третя особа-1 (АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ);

11) знімок екрану (скріншот) з інформацією про заступника голови ради директорів відповідача ОСОБА_5, який також є виконавчим директором третьої особи-1;

12) документи про державної реєстрації 18.06.2019 змін до відомостей про юридичну особу у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань щодо третьої особи-3, а саме щодо

засновника - АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ (третя особа-1) - та документи про повноваження виконавчого директора ОСОБА_5 ;

13) рішення РНБО від 19.10.2022 із додатками, уведене в дію Указом Президента України від 19.10.2022 №726/2022, яке підтверджує застосування санкцій до відповідача;

14) рішення РНБО від 19.10.2022 із додатками, уведене в дію Указом Президента України від 19.10.2022 №727/2022, яке підтверджує застосування санкцій до третьої особи-2;

15) рішення РНБО від 12.05.2023, уведене в дію Указом Президента України від 12.05.2023 №279/2023, яке підтверджує застосування санкцій до третьої особи-1;

16) запит позивача до Офісу Генерального прокурора від 02.11.2022 №101235/38.1.2/7-22 про надання наявної інформації щодо активів, заходів щодо блокування активів та вчинення дій, які є підставами для застосування санкції;

17) відповідь Офісу Генерального прокурора від 17.11.2022 №10/1/3-788вих-22 про виявлені активи з доданими копіями матеріалів кримінального провадження №6202200000000160 від 04.04.2022 *(яке здійснюється слідчими Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань за процесуального керівництва прокурорами Офісу Генерального прокурора за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених частинами 2,4 статті 110-2, частиною 5 статті 191, частиною 3 статті 209, частиною 3 статті 436-2 Кримінального кодексу України, а саме за фактом здійснення в період 2021-2022 років на території України господарської діяльності третьою особою-3, кінцевим бенефіціарним власником якої є відповідач, який шляхом отримання прибутку від діяльності вказаного підприємства здійснює фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України, що призвело до інших тяжких наслідків)*, а саме:

- ухвала слідчого судді Личаківського районного суду міста Львова від 20.05.2022 у справі №463/2408/22 (провадження 1-кс/463/2452/22), якою накладено арешт на 22 транспортних засоби, які належить ТОВ «АЕРОК»;

- ухвала слідчого судді Личаківського районного суду міста Львова від 20.05.2022 у справі №463/2408/22 (провадження 1-кс/463/2453/22), якою накладено арешт на об'єкти нерухомого майна, які належать ТОВ «АЕРОК», а саме на дві будівлі й споруди, шість земельних ділянки, будівлю камер дозрівання, склад матеріалів, п'ять нежитлових будівель, дві квартири, завод по виробництву автоклавного газобетону, три комплекси нерухомого майна, котельню з трубою, а також на корпоративні права і статутний капітал ТОВ «АЕРОК», який складає 437 447 057,77 грн, що належить нерезиденту «Аерок Інвестмент Дойчланд ГМБХ», який володіє 100% статутного капіталу ТОВ «АЕРОК»;

- ухвала слідчого судді Личаківського районного суду міста Львова від 20.05.2022 у справі №463/2408/22 (провадження 1-кк/463/2454/22), якою накладено арешт на грошові кошти, що знаходяться на 9-ти належних ТОВ «АЕРОК» рахунках;

- ухвала слідчого судді Личаківського районного суду міста Львів від 02.09.2022 у справі №463/2408/22 (провадження 1-кк/463/4801/22), якою накладено арешт на готову продукцію ТОВ «АЕРОК» і продукцію ТОВ «АЕРОК», яка перебувала у ТОВ «АЕРОБЛОК» (код ЄДРПОУ 39868280), та передано таке для реалізації Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів;

- ухвала слідчого судді Личаківського районного суду міста Львова від 22.08.2022 №463/5570/22 (провадження 1-кк/463/4471/22), якою накладено арешт на майно ТОВ «АЕРОК» відповідно до довідки про залишок основних засобів, інших необоротних матеріальних і нематеріальних активів станом на 30.06.2022 року за підписом фінансового директора ТОВ «АЕРОК» ОСОБА_8, направленої листом ТОВ «АЕРОК» №219 від 10.08.2022 року.

18) інформаційна довідка позивача про активи третьої особи-3, сформована на підставі інформації, наявної у матеріалах кримінального провадження №6202200000000160 від 04.04.2022;

19) запит позивача до Бюро економічної безпеки України №101244/38.1.2/11-22 від 02.11.2022 про надання наявної інформації щодо активів, заходів щодо блокування активів та вчинення дій, які є підставами для застосування санкції;

том 2:

20) відповідь Бюро економічної безпеки України від 11.11.2022 №1/5/0/15363-22 про виявлені активи з доданими копіями матеріалів кримінального провадження №42022000000000556 від 11.05.2022 *(яке здійснюється Головним підрозділом детективів Бюрок економічної безпеки України за процесуального керівництва прокурорами Офісу Генерального прокурора за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених частиною 4 статті 111-1 та частиною 3 статті 212 Кримінального кодексу України, а саме за фактами здійснення службовими особами третьої особи-3 господарської діяльності з державою-агресором та ухилення від сплати податку на додану вартість на загальну суму 68 237 769,33 грн., що є особливо великим розміром), а саме:*

- витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо кримінального провадження №42022000000000556;

- лист Департаменту захисту національної державності Служби безпеки України від 29.04.2022 №5/7/1/2-1025 із матеріалами про виявлені ознаки кримінальних правопорушень - рапортом від 27.04.2022 та листом Державної податкової служби від 27.04.2022 із доданим висновком аналітичного дослідження від 27.04.2022 про результати дослідження фінансово-господарської діяльності ТОВ «Аерок» (код ЄДРПОУ 34840150) щодо наявності ознак правопорушень, пов'язаних з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом,

фінансуванням тероризму та/або інших правопорушень за період з 01.01.2015 по 18.04.2022;

- виписка з єдиного державного реєстру юридичних осіб від 26.04.2022 щодо відповідача, де зазначено третю особу-2 (ОСОБА_1) як генерального директора, тобто особу, яка має право без довіреності діяти від імені юридичної особи;

- ухвала слідчого судді Шевченківського районного суду міста Києва від 31.05.2022 в справі №761/9265/22 (провадження №1-кс/761/5262/2022), якою накладено арешт на корпоративні права третьої особи-3 (ТОВ «АЕРОК»), а саме на 100% статутного фонду, що становить 437 447057,77 грн., який належить компанії АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ;

- ухвала слідчого судді Шевченківського районного суду міста Києва від 12.07.2022 в справі №761/12629/22 (провадження №1-кс/761/7026/2022), якою накладено арешт на грошові кошти, які знаходяться на рахунках третьої особи-3 (ТОВ «АЕРОК»);

- протокол від 03.11.2022 огляду офіційної веб-сторінки відповідача, протокол від 04.11.2022 огляду веб-сторінки офіційного видання будівників росії «Строительство», протокол від 05.11.2022 огляду веб-сторінки соціальної мережі «Вконтакте», протокол від 07.11.2022 огляду веб-сторінки соціальної мережі «Вконтакте», протокол від 08.11.2022 огляду веб-сторінки офіційного сайту «Сервіс перевірки контрагентів рф RusProfile, протокол від 09.11.2022 огляду веб-сторінки видання новин рф «Собеседник», протокол від 09.11.2022 огляду веб-сторінки фінансово-економічного видання «Forbes Russia», на яких розміщена інформація про об'єкти військової іпотеки, будівництво яких здійснює відповідач, про самого відповідача та третю особу-2;

- протокол від 10.11.2022 огляду клопотання про скасування арешту майна, поданого адвокатом АО 2ЮФ «Ілляшев та партнери» в інтересах власника майна ТОВ «АЕРОК» з додатками: складеними 01.07.2022 фінансовим директором ОСОБА_9 схематичним зображенням структури власності третьої особи-3, довідки про виплачені дивіденди у 2020-2022 році, де зазначено про виплату таких третьою особою-3 на користь третьої особи-1: у розмірі 3 138 956,22 євро у 2020 році, 1 846 607,45 євро у 2021 році, 545 944, 24 євро у 2022 році, довідка про розмір заборгованості перед постачальниками станом на 01.09.2022 та наказ генерального директора третьої особи-3 ОСОБА_10 від 31.08.2022 про консервацію заводів третьої особи-3;

21) запит позивача до Бюро економічної безпеки України від 24.05.2023 №65721/38.1.2/11-23 про надання наявної інформації щодо активів, заходів щодо блокування активів та вчинення дій, які є підставами для застосування санкції;

том 3:

22) відповідь Бюро економічної безпеки України від 21.06.2023 №11/4.2.2/15062-23 про виявлені активи з доданими копіями матеріалів кримінального провадження №420220000000556 від 11.05.2022, а саме:

- витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо кримінального провадження №4202200000000556;
- протокол від 07.06.2023 огляду відомостей з відкритих джерел інформації мережі Інтернет, де зроблено висновок про причетність третьої особи-1 до військової агресії російської федерації проти України з доданими бухгалтерськими балансами, звітами про фінансові результати відповідача за 1 квартал 2022 року, 1-е півріччя 2022 року, 9 місяців 2022 року, 2022 рік, 1 квартал 2023 року, аудиторський висновок від 16.03.2023 незалежного аудитора ООО «Аудит-сервис Спб» про достовірність бухгалтерської звітності відповідача за 2022 рік, звіт про зміни капіталу та звіт про рух грошових коштів відповідача за 2022 рік, пояснення до бухгалтерського балансу та звіту про фінансові результати відповідача за 2022 рік;
- список від 07.07.2022 афілійованих осіб відповідача за 1-е півріччя 2022 року, де зазначено загалом 125 осіб, зокрема у рядку 6 зазначена третя особа-2 та у рядку 74 зазначена третя особа-1 (АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ);
- список від 13.01.2023 афілійованих осіб відповідача за 2-е півріччя 2022 року, де зазначено загалом 127 осіб, зокрема у рядку 5 зазначена третя особа-2 та у рядку 74 зазначена третя особа-1 (АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ);
- контракт від 06.11.2018 між третьою особою-3 (ТОВ «АЕРОК») та генеральним директором ОСОБА_10 із додатковими угодами;
- контракт від 12.07.2017 між третьою особою-3 (ТОВ «АЕРОК») та працівником ОСОБА_11 із додатковими угодами;
- консолідована проміжкова фінансова звітність відповідача за 6 місяців 2022 року;

том 4:

23) продовження відповіді Бюро економічної безпеки України від 21.06.2023 №11/4.2.2/15062-23 про виявлені активи з доданими копіями матеріалів кримінального провадження №4202200000000556 від 11.05.2022, а саме:

- річний звіт відповідача за результатами роботи у 2022 році разом із консолідованою фінансовою звітністю відповідача за 2022 рік;
- витяг з єдиного державного реєстру юридичних осіб щодо третьої особи-2 як керівника дочірніх підприємства відповідача;
- протокол від 07.06.2023 огляду відомостей з відкритих джерел інформації мережі Інтернет де зазначено про дослідження можливості придбання об'єктів військової іпотеки, будівництво яких здійснює відповідач;
- довідка, яка підтверджує статус відповідача як податкового резиденту російської федерації;

- лист від 04.01.2022 виконавчого директора третьої особи-1 ОСОБА_12 , де кінцевим бенефіціарним власником АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ зазначений відповідач (ПАТ «Група ЛСР»);

- лист від 23.11.2021 генерального директора третьої особи-3 (ТОВ «АЕРОК») ОСОБА_10 до АТ «Укрсиббанк», де зазначено про схематичне зображення структури власності, згідно з яким 100% статутного капіталу третьої особи-3 належить третій особі-1, 100% статутного капіталу якого належить відповідачу, який у свою чергу контролюється третьою особою-2;

- протокол від 19.06.2023 огляду відомостей з відкритих джерел інформації мережі Інтернет, де зазначено про дослідження фінансових та економічних показників обігу акцій відповідача ;

том 5:

24) запит позивача до Державного бюро розслідувань від 02.11.2022 №101237/38.1.2/15-22 про надання наявної інформації щодо активів відповідача, третьої особи-1 та третьої особи-2, заходів щодо блокування активів та вчинення дій, які є підставами для застосування санкції;

25) відповідь Державного бюро розслідувань від 07.11.2022 №27501-22/10-6-01-03-11621/22 з доданими копіями матеріалів кримінального провадження №62022000000000160 від 04.04.2022, а саме:

-листа Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Києві від 02.06.2022 №11-06-4551/22 про виявлені активи;

- протокол від 17.05.2022 допиту свідка ОСОБА_10 , генерального директора третьої особи-3, який зокрема повідомив, що з 2014 року по теперішній час структура управління ТОВ «АЕРОК» відбувається таким чином: ТОВ «АЕРОК» зареєстровано в Україні, власником якого є «Аерок Інвестмент Дойчланд ГМБХ» (100%), яке в свою чергу перебуває у власності ПАТ «ГРУПА ЛСР», яке має російську реєстрацію і знаходиться у м. Санкт-Петербург. Контрольним пакетом акцій ПАТ «ГРУПА ЛСР» володіє громадянин російської федерації ОСОБА_1 і який фактично здійснює керівництво ПАТ «ГРУПА ЛСР» (50,33% акцій), а також підтвердив сплату дивідендів третій особі-1;

- протокол від 06.06.2022 допиту свідка ОСОБА_8 , фінансового директора третьої особи-3, яка зокрема повідомила, що з 2014 року по теперішній час структура управління ТОВ «АЕРОК» відбувається таким чином: ТОВ «АЕРОК» зареєстровано в Україні, власником якого є «Аерок Інвестмент Дойчланд ГМБХ» (100%), яке в свою чергу перебуває у власності ПАТ «ГРУПА ЛСР», яке має російську реєстрацію і знаходиться у м. Санкт-Петербург. Контрольним пакетом акцій ПАТ «ГРУПА ЛСР» володіє громадянин російської федерації ОСОБА_1 і який фактично здійснює керівництво ПАТ «ГРУПА ЛСР» (50,33% акцій), а також підтвердила сплату дивідендів третій особі-1;

- протокол від 30.05.2022 огляду речових доказів, вилучених 16.05.2022 під час обшуку приміщення третьої особи-3;

- виписка про рух коштів по рахунку третьої особи-3 за період з 01.01.2021 по 17.03.2022;

- постанова від 12.05.2022 про визнання речовим доказом майна третьої особи-3, зокрема корпоративних прав і статутного капіталу, який складає 437 447 057,77 грн, що належить нерезиденту «Аерок Інвестмент Дойчланд ГМБХ», який володіє 100% статутного капіталу ТОВ «АЕРОК»;

- постанова від 10.08.2022 про визнання речовим доказом майна третьої особи-3 відповідно до довідки про залишок основних засобів, інших необоротних матеріальних і нематеріальних активів станом на 30.06.2022 року за підписом фінансового директора ТОВ «АЕРОК» ОСОБА_8 , направленої листом ТОВ «АЕРОК» №219 від 10.08.2022;

26) запит позивача до Державного бюро розслідувань та Офісу Генерального прокурора від 29.05.2023 №67502/38.1.1/7-23 про надання інформації щодо третьої особи-3;

27) відповідь Державного бюро розслідувань від 02.06.2023 №16709-23/10/3-01-03-7261/23 з доданим- статутом третьої особи-3 у редакції від. 27.04.2021, рішеннями учасника Аерок Інвестмент Дойчланд ГмбХ за 2018-2022 роки;

-контрактом третьої особи-3 із працівниками ОСОБА_13 , ОСОБА_11 , ОСОБА_10 ;

- листуванням між третьою-особою 3 та відповідачем щодо виплати дивідендів;

- листом від 23.11.2021 генерального директора третьої особи-3 (ТОВ «АЕРОК») ОСОБА_10 до АТ «Укрсиббанк». де зазначено про схематичне зображення структури власності, згідно з яким 100% статутного капіталу третьої особи-3 належить третій особі-1, 100% статутного капіталу якого належить відповідачу, який у свою чергу контролюється третьою особою-2;

- кодексом етики відповідача та третьої особи-3;

- довідкою, яка підтверджує статус відповідача як податкового резиденту російської федерації;

- лист від 29.01.2021 фінансового директора відповідача ОСОБА_14 для подання за місцем вимоги, де зокрема підтверджено те, що відповідач (ПАТ «Група ЛСР» є бенефіціаром (фактичним власником) отриманого доходу від третьої особи-3 (ТОВ «АЕРОК»);

- лист від 04.01.2022 виконавчого директора третьої особи-1 ОСОБА_12 , де кінцевим бенефіціарним власником АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ зазначений відповідач (ПАТ «Група ЛСР»);

- документи щодо статус третьої особи-1 як податкового резиденту Німеччини;

28) запит позивача до Національного агентства України з питань запобігання корупції від 02.11.2022 №101236/38.1.2/14-22 про надання наявної інформації щодо активів відповідача та третьої особи-2, заходів щодо блокування активів та вчинення дій, які є підставами для застосування санкції;

29) відповідь Національного агентства з питань запобігання корупції від 24.11.2022 №433-05/24038-22 з доданою інформаційною довідкою про третю особу-2;

30) запит позивача до Українського національного офісу інтелектуальної власності та інновацій (УКРНОІВІ) від 13.12.2022 №117903/38.1.2/11-22 про надання наявної інформації щодо активів відповідача та третьої особи-2, заходів щодо блокування активів та вчинення дій, які є підставами для застосування санкції;

31) відповідь УКРНОІВІ від 05.01.2023 №21/к;

32) консолідована фінансова звітність відповідача за 2022 рік, де зазначено про сплату податку на прибуток за 2022 рік у розмірі 6 508 млн. рублів;

том 6:

33) дані щодо офіційного середнього курсу гривні щодо іноземних валют з офіційного сайту Національного банку України за 2020-2022 роки та 5 місяців 2023 року;

34) бухгалтерський баланс та звіт про фінансові результати відповідача за I квартал 2022 року;

35) бухгалтерський баланс та звіт про фінансові результати відповідача за I квартал 2023 року;

36) роздруківка із сайту «Федерального государственного казенного учреждения (ФГКУ) «Росвоенипотека» та постанова уряду російської федерації від 08.11.2005 №666;

37) документи щодо Федеральної державної казенної установи «Федеральне управління накопичувально-іпотечної системи житлового забезпечення військовослужбовців» (ФДКУ «Росвоєніпотека»);

38) інформація щодо реєстру забудовників;

39) інформація про об'єкти незавершеного та завершеного будівництва, реалізація яких здійснюється відповідачем;

40) інформація з офіційного сайту відповідача за посиланням <https://www.lsr.ru/spb/usloviya-pokupki/voennaya-ipoteka/>;

- 41) інформація з сайту https://www.rosvoenipoteka.ru/razdeli_podvala/press/news/dopolnitelnie_skidki_ooo_lsr_nedvijimost-severo-zapad_uchastnikam_nis;
 - 42) інформація з сайту <https://www.lsr.ru/spb/offers/skidka-pri-zaklyuchenii-voennoj-ipoteki>;
 - 43) схема участі відповідача в програмі «Військова іпотека»;
 - 44) інформація з сайту <https://lenobl.ru/ru/dlya-smi/news/61463/> ;
 - 45) інформація з телеграм каналу ІНФОРМАЦІЯ_2 ;
 - 46) інформація з сайту <https://tass.ru/ekonomika/17834815> ;
 - 47) інформація з сайту <https://rekvizit.info/obshhezhitie-dlya-veteranov-svo-otkroyut-vo-vsevolozhske/>;
 - 48) відомості щодо підприємств, яким надано дозвіл на проведення будівельних робіт на території Ленінградської області за період 2023 року;
 - 49) виписка з Єдиного державного реєстру юридичних осіб ЮЭ9965-23- 86423348 від 20.06.2023;
 - 50) інформація з Офіційного вебсайту ООН за посиланням <https://www.ohchr.org/en/news/2023/06/ukraine-civilian-casualty-update-5-june-2023>;
 - 51) запит на адресу АТ «Укрпошта Вих.№38.3-12/1 від 16.08.2022 року та відповідь АТ «Укрпошта» №101.002.008.002.-5042-22 від 19.08.2022;
 - 52) документи на підтвердження повноважень особи, що підписала позов;
 - 53) довіреність на підтвердження повноважень представника позивача;
 - 54) інформація про адресу електронної пошти третьої особи-1;
 - 55) докази направлення позовної заяви з додатками відповідачу та третім особам;
- том 7:**
- 56) інформація про опублікування звітності на сайті відповідача за посиланням <https://www.e-disclosure.ru/portal/files.aspx?id=4834&type=3> ,
 - 57) бухгалтерський баланс та звіт про фінансові результати відповідача за 1-е півріччя 2023 року,
 - 58) дані щодо офіційного середнього курсу гривні щодо іноземних валют з офіційного сайту Національного банку України за 2020-2022 роки та 1-е півріччя 2023 року.

Третя особа-1 надала суду такі письмові докази (містяться у томі 7): 1) про призначення ОСОБА_5 директором АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ, 2) витяг з торгового реєстру на підтвердження факту перебування на посаді виконавчого директора компанії АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ ОСОБА_5, 3) витяг зі Статуту компанії АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ.

Оцінивши наявні докази, суд встановив, що такі:

- отримані позивачем у межах повноважень, наданих йому абзацом 3 частини 8 статті 5 Закону України «Про санкції», та від уповноважених суб'єктів (зокрема органів досудового розслідування, установ, які в силу наданих повноважень є держателями реєстрів, розпорядниками відповідної інформації тощо); при цьому матеріали позову містять посилання на численні місця зберігання даних в електронній формі в мережі Інтернет, які суд приймає як оригінал електронного доказу.

- докази, на які міститься посилання у мотивувальній частині рішення, у своїй сукупності з іншими письмовими доказами підтверджують обставини, якими обґрунтовані позовні вимоги.

3.2.4. Дослідженням наявних в справі доказів суд встановив таке:

3.2.4.1. Суттєве сприяння збройній агресії проти України шляхом фінансування діяльності держави-агресора, пов'язаної зі збройною агресією проти України чи окупацією/анексією її територій

З матеріалів справи вбачається таке:

1) згідно із відомостями звіту про фінансові результати відповідача за I квартал 2022 року, розмір податку на прибуток до державного бюджету рф за такий звітний період становить 309 441 000 рублів, й відтак (враховуючи відомості з офіційному сайті НБУ щодо середньозваженого курсу гривні у 2022 році за 10 російських рублів 4,93 грн.) гривневий еквівалент розміру такого податку за I квартал 2022 року становить 152 554 413 гривень;

2) згідно із відомостями звіту про фінансові результати відповідача за I півріччя 2022 року, розмір податку на прибуток до державного бюджету рф становить 327 840 000 рублів, й відтак (враховуючи відомості з офіційному сайті НБУ щодо середньозваженого курсу гривні у 2022 році за 10 російських рублів 4,93 грн.) гривневий еквівалент розміру такого податку за I півріччя 2022 року становить 161 625 120 гривень;

3) згідно із відомостями звіту про фінансові результати відповідача за 9 місяців 2022 року, розмір податку на прибуток до державного бюджету рф за такий звітний період становить 276 369 000 рублів, й відтак (враховуючи відомості з офіційному сайті НБУ щодо середньозваженого курсу гривні у 2022 році за 10 російських рублів 4,93 грн.) гривневий еквівалент розміру такого податку за 9 місяців 2022 року становить 136 249 917 гривень;

4) згідно із відомостями звіту про фінансові результати відповідача за 2022 рік, розмір податку на прибуток до державного бюджету рф за такий звітний період становить 302 303 000 рублів, й відтак (враховуючи відомості з офіційному сайті НБУ щодо середньозваженого курсу гривні у 2022 році за 10 російських рублів 4,93 грн.) гривневий еквівалент розміру такого податку за 2022 рік становить 149 035 379 гривень. При цьому достовірність фінансової звітності відповідача за 2022 рік підтверджена аудиторським висновком незалежного аудитора - ООО «Аудит-сервис Спб»;

5) згідно з відомостями звіту про фінансові результати відповідача за I квартал 2023 року, розмір податку на прибуток до державного бюджету рф за такий звітний період становить 115 140 000 рублів, й відтак (враховуючи відомості з офіційному сайті НБУ щодо середньозваженого курсу гривні у 1-ому кварталі 2023 році за 10 російських рублів 5,01 грн.) гривневий еквівалент розміру такого податку становить 57 685 140 гривень;

б) згідно з відомостями звіту про фінансові результати відповідача за I півріччя 2023 року, розмір податку на прибуток до державного бюджету рф за такий звітний період становить 327 840 000 рублів, й відтак (враховуючи відомості з офіційному сайті НБУ щодо середньозваженого курсу гривні у 1-ому півріччі 2023 році за 10 російських рублів 4,76 грн.) гривневий еквівалент розміру такого податку становить 156 051 840 гривень.

Разом з тим, у позовній заяві позивач зокрема стверджував, що відповідач сплатив податок на прибуток за 2022 рік у розмірі 6 508 млн. рублів, посилаючись на його консолідовану фінансову звітність за 2022 рік, яка міститься у томі 5 справи.

Відповідно до статті 13 Податкового кодексу російської федерації (ПК), податок на прибуток організацій належить до одного з федеральних податків, порядок обрахування та сплати якого врегульований статтями 246-333 глави 25, та розмір якого становить 20% різниці між доходами й видатками юридичної особи.

Статтею 246 ПК зокрема визначено, що платниками податку на прибуток є російські організації та іноземні організації, які здійснюють свою діяльність в російській федерації через постійні представництва та (або) які отримують доходи з джерел в російській федерації, та статтею 285 ПК визначено, що податковим періодом з податку на прибуток визнається календарний рік, та звітними періодами з такого податку визнається перший квартал, півріччя та дев'ять місяців календарного року.

Постановою Верховної Ради України «Про Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання російської федерації державою-агресором» від 27.01.2015 №129-VIII, російська федерація визнана державою-агресором.

Статтею 2 Закону України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста

проти України, символики воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» від 22.05.2022 №2265-ІХ визнано, що російська федерація є державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення, використання заборонених методів війни, руйнування цивільних об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, штучне створення гуманітарної катастрофи в Україні або окремих її регіонах. У статті 1 цього Закону наведено визначення терміну «держава-терорист» - держава, яка відкрито, з використанням власних збройних сил, інших збройних формувань, або приховано, з використанням збройних формувань, що діють від імені та (або) в інтересах такої держави, вчиняє терористичні акти, акти міжнародного тероризму.

Суд бере до уваги, що в розділі 4 «Податок на прибуток» фінансового звіту відповідача за 2022 рік зазначено, що відповідно до «Положення про бухгалтерський учет (ПБУ) 18/02 «Учет расчетов по налогу на прибыль организаций», поточний податок на прибуток визнається податком на прибуток для цілей оподаткування, тобто відображена у звітах про фінансові результати відповідача сума податку на прибуток дорівнює сумі податку, зазначеній відповідачем у деклараціях про прибуток за ці ж періоди, які підлягали до сплати у державний бюджет рф. Таке відповідає змісту пункту 20 вищезазначеного Положення 18/02, згідно з яким під видатком (доходом) з податку на прибуток розуміється сума податку на прибуток, визнана в звіті про фінансові результати як величина, що зменшує (збільшує) прибуток (збиток) до оподаткування при розрахунку чистого прибутку за звітний період.

Суд вважає хибними посилання позивача на консолідовану фінансову звітність відповідача за 2022 рік (де зазначено про сплату податку на прибуток за 2022 рік у розмірі 6 508 млн. рублів), оскільки така звітність відображає сукупні фінансове становище та результати діяльності як безпосередньо самого відповідача, так й близько 120-и його дочірніх підприємств (у списку від 13.01.2023 афілійованих осіб відповідача за 2-е півріччя 2022 року загалом зазначено 127 фізичних та юридичних осіб) як єдиної економічної одиниці. Тобто вищезазначена сума включає загальну суму податку на прибуток, сплачену як самим відповідачем, так й його дочірніми підприємствами, щодо яких не застосовувались санкції у виді блокування активів, а тому таке не може бути взято до уваги.

Виходячи з принципу превалювання сутності над формою як одного з наріжних принципів бухгалтерського обліку, суд бере до уваги показники розміру податку на прибуток відповідача у його звітах про фінансові результати за чотири послідовні звітні квартали 2022 року, а також чотири послідовні звітні квартали за період з 01.07.2022 до 01.07.2023, тобто загалом шість послідовних звітних періодів 2022-2023 років.

Загалом за чотири послідовні звітні квартали 2022 року, а також чотири послідовні звітні квартали за період з 01.07.2022 до 01.07.2023 відповідач сплатив до державного бюджету рф як держави-агресора податок на прибуток у гривневому еквіваленті відповідно 149 035 379 гривень та 143 462 099 гривень (149 035 379 - 161 625 120 + 156 051 840), що вочевидь перевищує визначену Законом України

«Про санкції» суму сплати податків до державного бюджету держави-агресора, яка може бути підставою для застосування відповідної санкції.

Відтак суд вважає доведеним факт вчинення відповідачем дій, які суттєво сприяли збройній агресії проти України, шляхом фінансування діяльності держави-агресора, пов'язаної зі збройною агресією проти України чи окупацією/анексією її територій, а саме шляхом сплати податків до державного бюджету держави-агресора, загальна сума яких за останні чотири послідовні звітні квартали перевищує еквівалент 40 мільйонів гривень для юридичної особи, визначених за середньозваженим офіційним курсом Національного банку України за той самий період, та які передбачені підпунктом «б» пункту 2 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції» як підстава застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції».

3.2.4.2. Сприяння збройній агресії рф проти України шляхом взяття участі в матеріально-технічному забезпеченні діяльності держави-агресора-забезпечення житлом військовослужбовців мо рф.

З матеріалів справи вбачається, що з метою стимулювання участі громадян російської федерації у веденні військових дій на території України державними органами країни-агресора вживаються системні заходи, спрямовані на створення у військовослужбовців, які проходять службу у збройних силах міністерства оборони російської федерації, додаткової мотивації.

Так, зокрема 07.10.2022 набрав чинності федеральний закон рф №377-ФЗ «Про особливості виконання зобов'язань за кредитними договорами (договорами позики) особами, призваними на військову службу з мобілізації до Збройних Сил Російської Федерації, особами, які беруть участь у спеціальній військовій операції, а також членами їх сімей та про внесення змін до окремих законодавчих актів Російської Федерації», який передбачає право позичальників (військовослужбовцям, зокрема й тих, хто бере участь у т. зв. «СВО») направити кредитору вимогу про зупинення виконання зобов'язань за договором позики, у тому числі іпотеки, на період несення служби;

Цей же закон також визначив зобов'язання кредиторів припинити кредитні зобов'язання учасників «СВО» і членів їх родин у разі загибелі військовослужбовця при виконанні завдань «СВО», а також у випадку визнання військовослужбовця інвалідом I групи в результаті поранення, отриманого в ході проведення т. зв. «СВО».

Порядок участі забудовників у будівництві визначається низкою нормативно-правових актів держави-агресора у вказаній сфері:

- федеральним законом від 30.12.2004 №214-ФЗ «Про участь у пайовому будівництві багатоквартирних будинків та інших об'єктів нерухомості та про внесення змін до деяких законодавчих актів Російської Федерації»;

- постановою уряду рф від 15.05.2008 № 370 «Про порядок іпотечного кредитування учасників накопичувально-іпотечної системи житлового забезпечення військовослужбовців»;

- постановою уряду рф від 07.11.2005 №655 «Про порядок функціонування накопичувально-іпотечної системи житлового забезпечення військовослужбовців»;

- постанова уряду рф від 08.12.2008 №929 «Про затвердження Правил проведення конкурсу щодо відбору керуючих компаній для укладання з ними договорів довірчого управління накопиченнями для житлового забезпечення військовослужбовців та Правил визначення сукупної виваженої оцінки (рейтингу) керуючої компанії для укладання з нею договору довірчого управління накопиченнями для житлового забезпечення військовослужбовців».

Так, згідно з частиною 1 статті 23-1 федерального закону від 30.12.2004 №214-ФЗ єдиний реєстр забудовників є державним інформаційним ресурсом і систематизованим переліком юридичних осіб, зазначених у пункті 1 статті 2 цього федерального закону, і відповідних вимог цього Закону.

Відповідно до реєстру забудовників позивачем отримана інформація про дочірні компанії відповідача, включені до реєстру забудовників і які мають право на участь у пайовому будівництві багатоквартирних будинків та інших об'єктів нерухомості.

На офіційному сайті підприємства «Росвоєніпотека», за посиланням <https://m.rosvoenipoteka.ru>, розміщено відомості стосовно переліку акредитованих Міністерством оборони Російської Федерації об'єктів будівництва, придбання яких можливо здійснити в межах програми військової іпотеки.

За результатами проведення пошукового запиту за критерієм пошуку «ЛСР» здійснено фільтр об'єктів та виявлено об'єкти незавершеного й завершеного будівництва групи компаній відповідача.

Відповідно до результатів пошуку у межах програми забезпечення іпотечним житлом військовослужбовців відповідач та його дочірні підприємства у співпраці з МО рф здійснюють будівництво й реалізацію на території російської федерації 153 об'єктів житлової інфраструктури, з яких: 20 об'єктів на території московської області; 104 об'єкти на території ленінградської області й міста Санкт-Петербург; 29 об'єктів на території свердловської області.

На офіційному сайті відповідача за посиланням <https://www.lsr.ru/spb/usloviya-rokurki/voennaya-ipoteka/> міститься повідомлення щодо пропозиції отримання кредиту для військовослужбовців.

Зазначені відомості отримані співробітниками Служби безпеки України в межах досудового розслідування у кримінальному провадженні №4202200000000556 від 11.05.2022, про що складено відповідний протокол огляду від 07.06.2023.

Окрім того, метою сприяння матеріально-технічному забезпеченню військовослужбовців російської федерації та забезпеченню їх додатковою мотивацією 29.03.2023 на офіційному сайті підприємства «Росвоєніпотека» розміщено інформацію про наявність додаткових знижок, які надаються відповідачем у разі придбання житла в межах програми військової іпотеки.

Згідно з пропозиціями від забудовника військовослужбовцям надається додаткова знижка з метою оформлення іпотечного житла до 30.06.2023.

Таким чином відповідач, маючи на меті одержання додаткових суттєвих джерел фінансування своєї поточної господарської діяльності за рахунок коштів федерального бюджету, розпорядником яких є міністерство оборони рф, а також діючи з метою підтримки політичного курсу держави-агресора, направленою на ведення військових дій на території суверенної держави, бере активну участь у програмі забезпечення житлом військовослужбовців збройних сил рф.

Також на офіційному сайті уряду ленінградської області російської федерації, 24.05.2023 здійснено публікацію про будівництво, з метою покращення соціально-побутових умов для ветеранів спеціальної військової операції, якою займається інвестор за згоди керівництва ленінградської області.

Аналогічного змісту повідомлення про будівництво гуртожитку для учасників т. зв. «СВО» розміщено в телеграм-каналі ІНФОРМАЦІЯ_2 з коментарем від директорки установи соціальної підтримки « Мультицентра ».

Зазначену інформацію опубліковано також на великій кількості інформаційних ресурсів в мережі Інтернет, де серед іншого зазначено, що інвестором і забудовником гуртожитку в АДРЕСА_1 виступає група компаній відповідача:

- <https://tass.ru/ekonomika/17834815> : «в Ленобласти построят общежитие при центре социальной? адаптации для ветеранов СВО»;

- <https://rekvizit.info/obshhezhitie-dlya-veteranov-svo-otkroyut-vo-vsevolzhske/>: «Общежитие для ветеранов СВО открывают во Всеволожске»;

Також за посиланням <https://expert.lenobl.ru/ru/deyatelnost/vydacha-razreshenij-na-stroitelstvo-i-na-vvod-obektov-v-ekspluatsiyu/> містяться відомості стосовно всіх підприємств, яким було надано дозвіл на проведення будівельних робіт на території ленінградської області на період 2023 року у формі таблиці під назвою «Реєстр разрешений?_на_строительство_2023_Y715dae_1.xlsx», яка містить 51 пункт.

Під пунктом 47 міститься інформація про надання 25.04.2023 АО «А плюс Естейт» дозволу на будівництво гуртожитку в АДРЕСА_1 на земельній ділянці з кадастровим номером 47:07:1301175:9.

Позивачем під час аналізу змісту інформаційно-аналітичної бази російської федерації (Виписка з єдиного державного реєстру юридичних осіб ЮЭ9965-23-86423348 від 20.06.2023) встановлено, що єдиним акціонером АО «А плюс

Естейт» є відповідач, тобто такий виступає забудовником за кошти компанії житлового об'єкта для учасників так званої «спеціальної військової операції», чим відкрито підтримує військово-політичний режим країни-агресора і сприяє матеріальному забезпеченню учасників акту агресії, вчиненого проти України.

Відтак суд вважає доведеним факт вчинення відповідачем дій, які сприяли збройній агресії проти України шляхом взяття участі в організації її матеріально-технічного забезпечення, а саме забезпечення житлом військовослужбовців мо рф, участі у програмах іпотечного житлового забезпечення військовослужбовців російської федерації та інвестування в будівництво житла для підтримки учасників збройних сил російської федерації, які беруть участь у військовій агресії проти України, які передбачені підпунктом «г» пункту 1 частини 4 статті 5-1 Закону України «Про санкції» як підстава застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції».

3.3. Активи, щодо яких може застосовуватися санкція, передбачена пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції».

3.3.1. Стаття 4 Закону України «Про санкції» розрізняє два види активів, щодо яких може бути застосована санкція: 1) активи, які безпосередньо належні певній фізичній або юридичній особі; 2) активи, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, однак цей Закон України не визначає конкретного змісту терміну «активи».

В статті 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» від 06.12.2019 №361-ІХ наведено визначення терміну «*актив*» як коштів, у тому числі електронних грошей, іншого майна, майнових та немайнових прав, та «*активи, пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищення та його фінансуванням*» як всі активи, що прямо (а щодо права власності на корпоративні права - також опосередковано (через інших осіб) перебувають у власності, в тому числі у спільній власності, або передаються на користь осіб, включених до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції (далі - перелік осіб), осіб, які здійснюють фінансові операції від імені або за дорученням осіб, включених до переліку осіб, та осіб, якими прямо або опосередковано (через інших осіб) володіють або кінцевими бенефіціарними власниками яких є особи, включені до переліку осіб, а також активи, отримані від таких активів.

Пункт 29 статті 1 того ж Закону №361-ІХ містить визначення терміну «*істотна участь*» як пряме або опосередковане володіння однією особою самостійно чи спільно з іншими особами часткою у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі або незалежно від формального володіння можливість значного впливу на керівництво чи діяльність юридичної особи.

Також, пункт 30 статті 1 Закону №361-ІХ містить визначення терміну «*кінцевий бенефіціарний власник*» - як будь-якої фізичної особи, яка здійснює вирішальний вплив (контроль) на діяльність клієнта та/або фізичну особу, від імені якої проводиться фінансова операція. Кінцевим бенефіціарним власником є: для юридичних осіб - будь-яка фізична особа, яка здійснює вирішальний вплив на діяльність юридичної особи (в тому числі через ланцюг контролю/володіння); для трастів, утворених відповідно до законодавства країни їх утворення, - засновник, довірчий власник, захисник (за наявності), вигодоодержувач (вигодонабувач) або група вигодоодержувачів (вигодонабувачів), а також будь-яка інша фізична особа, яка здійснює вирішальний вплив на діяльність трасту (в тому числі через ланцюг контролю/володіння); для інших подібних правових утворень - особа, яка має статус, еквівалентний або аналогічний особам, зазначеним для трастів.

Крім того, частинами 3, 4, 5 статті 63 Господарського кодексу України (ГКУ) визначено таке:

3. Залежно від способу утворення (заснування) та формування статутного капіталу в Україні діють підприємства унітарні та корпоративні.

4. Унітарне підприємство створюється одним засновником, який виділяє необхідне для того майно, формує відповідно до закону статутний капітал, не поділений на частки (паї), затверджує статут, розподіляє доходи, безпосередньо або через керівника, який призначається (обирається) засновником (наглядовою радою такого підприємства у разі її утворення), керує підприємством і формує його трудовий колектив на засадах трудового найму, вирішує питання реорганізації та ліквідації підприємства. Унітарними є підприємства державні, комунальні, підприємства, засновані на власності об'єднання громадян, релігійної організації або на приватній власності засновника.

5. Корпоративне підприємство утворюється, як правило, двома або більше засновниками за їх спільним рішенням (договором), діє на основі об'єднання майна та/або підприємницької чи трудової діяльності засновників (учасників), їх спільного управління справами, на основі корпоративних прав, у тому числі через органи, що ними створюються, участі засновників (учасників) у розподілі доходів та ризиків підприємства. Корпоративними є кооперативні підприємства, підприємства, що створюються у формі господарського товариства, а також інші підприємства, в тому числі засновані на приватній власності двох або більше осіб.

Отже, корпоративні права є правами власності на частку в статутному фонді юридичної особи, створеної відповідно до законодавства про господарські товариства, які дають права управління та отримання відповідної частки прибутку такої юридичної особи, й відтак такі відповідають змісту терміну «активи».

Статтею 41 Конституції України визначено, що кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Право власності набувається у порядку, визначеному законом.

Статтею 316 Цивільного кодексу України (далі-ЦКУ) визначено, що правом власності є право особи на річ (майно), яке вона здійснює відповідно до закону за своєю волею, незалежно від волі інших осіб.

Відповідно до частини 1 статті 317 ЦКУ, власникові належать права володіння, користування та розпоряджання своїм майном.

Згідно з частинами 1, 2, 7 статті 319 ЦКУ власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд. Власник має право вчиняти щодо свого майна будь-які дії, які не суперечать закону. Діяльність власника може бути обмежена чи припинена або власника може бути зобов'язано допустити до користування його майном інших осіб лише у випадках і порядку, встановлена законом.

Загалом правом володіння визнається юридично забезпечена можливість панування власника над майном, не пов'язана з використанням його властивостей; право користування визначає можливість видобування корисних властивостей речей для задоволення потреб власника чи інших осіб; право розпорядження майном - це можливість його власника визначати долю такого майна, що зокрема полягає в можливості зміни фізичної сутності майна аж до його повного знищення або шляхом відмови від права на майно.

3.3.2. З матеріалів справи вбачається, що відповідач належить до організаційно-правової форми акціонерного товариства, статутний капітал якого сформований простими іменними акціями, контрольний пакет яких станом на 31.03.2023 належить третій особі-2 (ОСОБА_1) в розмірі 65,1%.

Також із 2019 року до теперішнього часу третя особа-2 обіймає посаду Генерального директора відповідача і одночасно посаду голови правління відповідача, що свідчить про прямий бенефіціарний контроль за діяльністю як відповідача, так й пов'язаних з ним підприємств

До структури відповідача входить низка компаній на території російської федерації, а також третя особа-1 (АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ), 100% статутного капіталу якої безпосередньо належить відповідачу (ПАТ «Група «ЛСР»), та у свою чергу третя особа-1 є власником 100% статутного капіталу третьої особи-3 (ТОВ «АЕРОК»), про що зазначено у вищезгаданому переліку афілійованих юридичних осіб відповідача за 1-е та 2-е півріччя 2022 року

Такі факти зокрема підтверджено:

- листом від 23.11.2021 генерального директора третьої особи-3 (ТОВ «АЕРОК») ОСОБА_10 до АТ «Укрсиббанк», де зазначено про схематичне зображення структури власності, згідно з яким 100% статутного капіталу третьої особи-3 належить третій особі-1, 100% статутного капіталу якого належить відповідачу, який у свою чергу контролюється третьою особою-2;

- протоколом від 17.05.2022 допиту свідка ОСОБА_10 , генерального директора третьої особи-3, та протоколом від 06.06.2022 допиту свідка ОСОБА_8 ,

фінансового директора третьої особи-3, які зокрема повідомили, що з 2014 року по теперішній час структура управління ТОВ «АЕРОК» відбувається таким чином: ТОВ «АЕРОК» зареєстровано в Україні, власником якого є «Аерок Інвестмент Дойчланд ГМБХ» (100%), яке в свою чергу перебуває у власності ПАТ «ГРУПА ЛСР», яке має російську реєстрацію і знаходиться у м. Санкт-Петербург.

Контрольним пакетом акцій ПАТ «ГРУПА ЛСР» володіє громадянин російської федерації ОСОБА_1 і який фактично здійснює керівництво ПАТ «ГРУПА ЛСР» (50,33% акцій), а також підтвердили сплату дивідендів третій особі-1;

- листом від 29.01.2021 фінансового директора відповідача ОСОБА_14 для подання за місцем вимоги, де зокрема підтверджено те, що відповідач (ПАТ «Група ЛСР» є бенефіціаром (фактичним власником) отриманого доходу від третьої особи-3 (ТОВ «АЕРОК»);

- листом від 04.01.2022 виконавчого директора третьої особи-1 ОСОБА_12, де кінцевим бенефіціарним власником АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ зазначений відповідач (ПАТ «Група ЛСР»);

- листом Бюро економічної безпеки України від 29.01.2021 №01-02/17-1, де встановлено, що щорічно, за рішенням засновників, визначається розмір дивідендів від прибутку, отриманого третьою особою-3 та з метою проведення фактичних розрахунків із розподілу прибутку третя особа-3 здійснювала оплату таких дивідендів у вигляді роялті за договорами про користування торговою маркою АЕРОС на користь третьої особи-1. Так, згідно з довідкою про виплачені дивіденди третьою особою-3 на користь третьої особи-1 виплачено дивіденди: у розмірі 3 138 956,22 євро у 2020 році, 1 846 607,45 євро у 2021 році, 545 944, 24 євро у 2022 році;

- витягом з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб підприємців та громадських формувань станом на 30.05.2023, в якому єдиним учасником і власником 100% статутного капіталу третьої особи-3 зазначена третя особа-1 (АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ) та кінцевим бенефіціарним власником (контролером) третьої особи-3 зазначений відповідач (ПАТ «Група «ЛСР»).

Статтею 4 чинного дотепер у рф Закону РСФСР від 22.03.1991 №948-І (в чинній редакції від 26.07.2006) «О конкуренции и ограничении монополистической деятельности на товарных рынках», визначено таке:

«аффилированные лица - физические и юридические лица, способные оказывать влияние на деятельность юридических и (или) физических лиц, осуществляющих предпринимательскую деятельность», а також таке: «аффилированными лицами юридического лица являются:

- член его Совета директоров (наблюдательного совета) или иного коллегиального органа управления, член его коллегиального исполнительного органа, а также лицо, осуществляющее полномочия его единоличного исполнительного органа;

- лица, принадлежащие к той группе лиц, к которой принадлежит данное юридическое лицо;

- лица, которые имеют право распоряжаться более чем 20 процентами общего количества голосов, приходящихся на голосующие акции либо составляющие уставный или складочный капитал вклады, доли данного юридического лица;

- юридическое лицо, в котором данное юридическое лицо имеет право распоряжаться более чем 20 процентами общего количества голосов, приходящихся на голосующие акции либо составляющие уставный или складочный капитал вклады, доли данного юридического лица;

если юридическое лицо является участником финансово-промышленной группы, к его аффилированным лицам также относятся члены Советов директоров (наблюдательных советов) или иных коллегиальных органов управления, коллегиальных исполнительных органов участников финансово-промышленной группы, а также лица, осуществляющие полномочия единоличных исполнительных органов участников финансово-промышленной группы».

Аналогічно, статтею 28 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» від 06.02.2018 №2275-VIII визначено, що органами товариства є загальні збори учасників, наглядова рада (у разі утворення) та виконавчий орган.

Стаття 29 Закону України №2275-VIII визначає таке:

1. Загальні збори учасників є вищим органом товариства.
2. Кожен учасник товариства має право бути присутнім на загальних зборах учасників, брати участь в обговоренні питань порядку денного і голосувати з питань порядку денного загальних зборів учасників.
3. Кожен учасник товариства на загальних зборах учасників має кількість голосів, пропорційну до розміру його частки у статутному капіталі товариства, якщо інше не передбачено статутом.

Згідно з статтею 30 Закону України №2275-VIII «Компетенція загальних зборів учасників» :

1. Загальні збори учасників можуть вирішувати будь-які питання діяльності товариства, крім питань, віднесених до виключної компетенції інших органів товариства законом або статутом товариства.
2. До компетенції загальних зборів учасників належать: 1) визначення основних напрямів діяльності товариства; 2) внесення змін до статуту товариства, прийняття рішення про здійснення діяльності товариством на підставі модельного статуту; 3) зміна розміру статутного капіталу товариства; 4) затвердження грошової оцінки негрошового вкладу учасника; 5) перерозподіл часток між учасниками товариства у випадках, передбачених цим Законом; 6) обрання та

припинення повноважень наглядової ради товариства або окремих членів наглядової ради, встановлення розміру винагороди членам наглядової ради товариства; 7) обрання одноосібного виконавчого органу товариства або членів колегіального виконавчого органу (всіх чи окремо одного або декількох з них), встановлення розміру винагороди членам виконавчого органу товариства; 8) визначення форм контролю та нагляду за діяльністю виконавчого органу товариства; 9) створення інших органів товариства, визначення порядку їх діяльності; 10) прийняття рішення про придбання товариством частки (частини частки) учасника; 11) затвердження результатів діяльності товариства за рік або інший період; 12) розподіл чистого прибутку товариства, прийняття рішення про виплату дивідендів; 13) прийняття рішень про виділ, злиття, поділ, приєднання, ліквідацію та перетворення товариства, обрання комісії з припинення (ліквідаційної комісії), затвердження порядку припинення товариства, порядку розподілу між учасниками товариства у разі його ліквідації майна, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, затвердження ліквідаційного балансу товариства; 14) прийняття рішення щодо обліку або припинення обліку часток товариства в обліковій системі часток; 15) прийняття інших рішень, віднесених законом до компетенції загальних зборів учасників.

3. Питання, передбачені частиною 2 цієї статті, та інші питання, віднесені законом до компетенції вищого органу товариства, не можуть бути віднесені до компетенції інших органів товариства, якщо інше не впливає з цього Закону.

4. До виключної компетенції загальних зборів учасників статутом товариства також може бути віднесено вирішення інших питань.

Також, статтею 42 Закону України №2275-VIII визначено таке:

1. Посадовими особами товариства є члени виконавчого органу, наглядової ради, а також інші особи, передбачені статутом товариства.

2. Винагорода за виконання посадовою особою своїх обов'язків та надання їй інших благ можуть здійснюватися виключно на умовах та підставах, зазначених у договорі між нею і товариством.

3. Конфліктом інтересів є конфлікт між обов'язком посадової особи діяти добросовісно і розумно в інтересах товариства в цілому та приватними інтересами посадової особи або її афілійованих осіб.

4. При обранні на посаду посадова особа товариства зобов'язана подати товариству перелік своїх афілійованих осіб. У разі зміни складу афілійованих осіб посадова особа у п'ятиденний строк з дня, коли їй стало відомо про таку зміну, зобов'язана повідомити про це товариство.

5. Отримання посадовою особою або її афілійованими особами від третіх осіб виплат, винагород чи інших благ за дії (бездіяльність), пов'язані з виконанням посадовою особою її повноважень, є конфліктом інтересів.

6. Посадова особа, якій стало відомо про виникнення конфлікту інтересів, зобов'язана протягом двох днів письмово повідомити про це виконавчий орган товариства та наглядову раду товариства (у разі утворення). Виконавчий орган товариства зобов'язаний повідомити про виникнення конфлікту інтересів усіх учасників товариства протягом двох днів з дня отримання інформації про наявний конфлікт інтересів.

7. Посадовим особам забороняється розголошувати інформацію, що стала їм відома у зв'язку з виконанням ними посадових обов'язків та становить комерційну таємницю товариства чи є конфіденційною, крім випадків, коли розкриття такої інформації вимагається законом. Ця заборона діє також протягом одного року з дати припинення (розірвання) договору між посадовою особою і товариством, якщо інший строк не встановлений таким договором.

8. Порушення посадовою особою обов'язків, передбачених частинами другою, четвертою, шостою і сьомою цієї статті, є підставою для розірвання товариством договору (контракту) з такою особою без виплати компенсації.

9. Афілійованими особами вважаються особи, які визнаються такими відповідно до Закону України «Про акціонерні товариства».

В свою чергу, в статті 2 чинного до 01.01.2023 Закону України «Про акціонерні товариства» від 17.09.2008 № 514-VI та аналогічно в статті 2 чинного з 01.01.2023 Закону України «Про акціонерні товариства» від 27.07.2022 № 2465-IX наведено визначення терміну *«афілійовані одна щодо іншої особи (далі - афілійовані особи)»* як:

юридичні особи, одна з яких здійснює контроль над іншою або які перебувають під контролем третьої особи;

члени сім'ї фізичної особи, а саме чоловік (дружина), батьки (усиновителі), опікуни (піклувальники), брати, сестри, діти та їхні чоловіки (дружини);

фізична особа та члени її сім'ї і юридична особа, якщо ця фізична особа та/або члени її сім'ї здійснюють контроль над юридичною особою.

З огляду на вищенаведене, суд вважає неспроможними твердження представників третьої особи-1 та третьої особи-3 про відсутність афілійованості (пов'язаності) із відповідачем, та доведеним те, що як афілійовані особи третя особа-3 (ТОВ «АЕРОК») перебуває під контролем третьої особи-1 (АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ), та обидві треті особи -3, -1 перебувають під контролем відповідача (ПАТ «Група «ЛСР»), який, в свою чергу, перебуває під контролем третьої особи-2 (ОСОБА_1).

Тобто відповідач через третю особу-1 може вчиняти дії щодо визначення будь-яким чином долі третьої особи-3 через ланцюг контролю, що тотожне за змістом праву розпорядження такими активами, які відтак можуть бути стягнуті у дохід держави.

При цьому суд зазначає, що відповідно до абзацу 3 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції» накладення на активи арешту, встановлення щодо них мораторію чи будь-яких інших обтяжень (заборони розпоряджатися або користуватися ними), а також перебування таких активів у заставі не перешкоджає стягненню цих активів у дохід держави як санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 цього Закону, а також здійсненню реєстраційних дій, передбачених статтею 17 Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань».

Тому арешти, накладені ухвалою слідчого судді Личаківського районного суду міста Львова від 20.05.2022 у справі №463/2408/22 (провадження 1-кв/463/2453/22) та ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду міста Києва від 31.05.2022 в справі №761/9265/22 (провадження №1-кв/761/5262/2022), на корпоративні права третьої особи-3 (ТОВ «АЕРОК»), а саме на 100% статутного фонду, що становить 437 447 057,77 грн., який належить компанії АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ, не може бути перешкодою для стягнення такого активу в дохід держави.

3.4. Щодо пропорційності втручання у право власності.

Згідно із статтею 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом. Громадяни для задоволення своїх потреб можуть користуватися об'єктами права державної та комунальної власності відповідно до закону. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним. Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Примусове відчуження таких об'єктів з наступним повним відшкодуванням їх вартості допускається лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану. Конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом.

Відповідно до статті 1 Протоколу 1 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року (далі-Конвенція), кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права. Обмеження права власності має переслідувати законну мету за допомогою засобів, які є пропорційними меті (наприклад, рішення ЄСПЛ у справі «Беєлер проти Італії» від 05.01.2000, заява № 33202/96). Також будь-яке втручання державного органу у право на мирне володіння майном повинно забезпечувати «справедливий баланс» між загальним інтересом суспільства та вимогами захисту основоположних прав конкретної особи (рішення ЄСПЛ у справі «Джеймс та інші проти Сполученого Королівства» від 21.02.1986, заява № 8793/79).

Відповідно до системи захисту прав людини, встановленої Конвенцією, національні органи повинні зробити первинну оцінку не лише існування проблеми, що викликає суспільне занепокоєння, та вимагає вжиття заходів щодо позбавлення власності, так і власне заходів, які необхідно вжити. У цьому, як і в інших сферах, на які поширюються гарантії Конвенції, національні органи користуються певною свободою розсуду (рішення ЄСПЛ у справі James та інші проти Великобританії від 21 лютого 1986 року, заява № 8793/79, параграф 46). Відповідно, на національні органи покладається оцінка того, чи позбавлення власності є пропорційним засобом досягнення законної мети в суспільних інтересах.

Отже, право власності не є абсолютним, оскільки держава може вимагати від власників майна дотримуватися певних зобов'язань, а у разі, якщо особи своїми діями створюють суттєву загрозу національній безпеці, інтересам громадян країни, наприклад, через фінансування чи підтримку війни проти цієї країни, держава може вжити заходів на припинення чи попередження таких дій.

В постанові Великої Палати Верховного Суду від 07.04.2020 у справі № 916/2791/13 наведена правова позиція про те, що втручання у право власності, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції, якщо не буде встановлений справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, й інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності. Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення (пункт 6.43 постанови). З цього приводу Велика Палата Верховного Суду наголошує, що не кожне втручання у право мирного володіння майном зумовлює порушення принципу пропорційності (пункт 6.48 постанови).

Суд встановив, що втручання у права відповідача та третіх осіб щодо стягнення належних активів в дохід держави відповідатиме підставам, що визначені у Законі України «Про санкції» та має легітимну мету - забезпечити контроль за активами особи, яка несе або може нести потенційну загрозу національним інтересам України, її суверенітету та територіальній цілісності; зупинити агресивні дії РФ; припинити підтримку її нинішнього політичного режиму шляхом удару по фінансовим можливостям «посіпак» такої політики; забезпечити здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих жертвам агресії за рахунок коштів, отриманих від конфіскації.

У цьому випадку суд враховує співмірність застосування санкції у виді стягнення активів в дохід держави із шкодою, що завдана інтересам суспільства діями відповідача.

Суд вважає, що застосування санкції у виді стягнення активів в дохід держави спрямоване, перш за все, на зупинення агресивних дій РФ, припинення підтримки її нинішнього політичного режиму шляхом удару по фінансових можливостях прихильників такої політики та здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих жертвам агресії за рахунок коштів, отриманих від конфіскації.

У контексті зазначеного суд також враховує інформацію, яка публікується Управлінням Верховного комісара ООН з прав людини (далі - УВКПЛ ООН) щодо втрат серед цивільних осіб після початку вторгнення російської федерації на територію України. Ці відомості є загальновідомими, широко освітленими у ЗМІ, не потребують доказування в силу частини третьої статті 78 КАС України.

Так на офіційному веб-сайті УВКПЛ ООН опубліковано таку інформацію станом на 17.07.2023 (Режим доступу: <https://www.ohchr.org/en/news/2023/07/ukraine-civilian-casualties-1-16-july-2023>): «З 24 лютого 2022 року, коли почалася широкомасштабна збройна атака Російської Федерації, до 16 липня 2023 року УВКПЛ зафіксувало 25 671 втрату серед цивільного населення в країні: 9 287 загиблих і 16 384 поранених. Це включало: 20 712 втрат (7 212 убитих і 13 500 поранених) на території, контрольованій Урядом. УВКПЛ вважає, що фактичні цифри значно вищі, оскільки отримання інформації з деяких місць, де тривають інтенсивні бойові дії, було відкладено, а багато звітів все ще очікують підтвердження. Це стосується, наприклад, Маріуполя (Донецька область), Лисичанська, Попасної та Северодонецька (Луганська область), де є повідомлення про численні жертви серед мирного населення».

Окремою необхідністю для застосування санкцій виступає важливість зупинення подальшого сприяння та підтримки будь-яких «воєнних операцій» РФ шляхом встановлення для підсанкційних осіб конкретних і невідворотних наслідків таких протиправних дій у вигляді втрати власних активів на території цієї держави, щодо якої здійснюється агресія.

При застосуванні такої санкції як стягнення активів в дохід держави суд повинен враховувати співмірність (пропорційність) її застосування із шкодою, що завдана інтересам суспільства діями відповідача. Критеріями сумісності заходу втручання у право на мирне володіння майном із гарантіями статті 1 Першого протоколу до Конвенції є те, чи ґрунтувалося таке втручання на національному законі, чи переслідувало легітимну мету, що впливає зі змісту вказаної статті, а також чи є відповідний захід пропорційним легітимній меті втручання у право.

Втручання держави у право власності повинно мати нормативну основу у національному законодавстві, яке є доступним для заінтересованих осіб, чітким, а наслідки його застосування - передбачуваними. Якщо можливість втручання у право власності передбачена законом, Конвенція надає державам свободу розсуду щодо визначення легітимної мети такого втручання: або з метою контролю за користуванням майном відповідно до загальних інтересів, або для забезпечення сплати податків, інших зборів або штрафів.

Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення.

Суд зазначає, що в своїх поясненнях представники третьої особи-1 та третьої особи-3 посилалась на Угоду між Україною і Федеративною Республікою Німеччина від 15.02.1993 (далі - Угода) про сприяння здійсненню і взаємний захист

інвестицій, яку ратифіковано Законом України від 11.10.1994 №193/94-ВР, та яка набрала чинності для України 29.06.1996.

Проте суд зазначає, що згідно із статтею 11 такої Угоди, суперечки відносно інвестицій між однією Договірною Стороною і громадянином або товариством іншої Договірної Сторони по можливості повинні врегульовуватися сторонами доброзичливо. Якщо суперечка не може бути врегульована протягом шести місяців з моменту заяви про неї однією із сторін у суперечці, то за вимогою громадянина або товариства іншої Договірної Сторони вона передається на вирішення третейського суду.

Тобто спори щодо застосування положень вищезгаданої Угоди повинні вирішуватись поза компетенції даного суду. Окрім того, Україна має суверенне право на захист, яке закріплене у Конституції України, Декларації про державний суверенітет України, загальновизнаних міжнародних нормах і правилах, а також в особливому контексті статті 1 Закону України «Про санкції», в якій зазначається, що держава Україна може застосовувати спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави.

Таке повністю корелюється із фактом заяви «Про відступ України від окремих зобов'язань, визначених Міжнародним пактом про громадянські і політичні права та Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод», яка схвалена Постановою Верховної Ради від 21.05.2015 № 462-VIII, оскільки у зв'язку із початком збройної агресії російської федерації було ухвалено низку змін до законів, у яких довелося відступити від зобов'язань, визначених пунктом 3 статті 2, статтями 9, 12, 14 та 17 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права та статтями 5, 6, 8 та 13 Конвенції. Відступ від зобов'язань під час надзвичайної ситуації (війни або іншої суспільної небезпеки) передбачений як Міжнародним пактом про громадянські і політичні права (ст. 4), так і Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод (ст. 15).

Держава Україна в особі постійного представництва України при ООН надіслала Генеральному секретарю ООН із посиланням на статтю 4 Міжнародного Пакту про громадянські та політичні права роз'яснювальне повідомлення щодо обсягу відступу від зобов'язань від 08.03.2022 №4132/28-110-17626, де серед іншого, зазначено таке: *«2.8. Стаття 41 Конституції. Кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної та творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений свого майна. Право приватної власності є непорушним. Обмеження цього права вимагає відмови від зобов'язань за статтею 25 Пакту та Статтею 1 Додаткового протоколу до Конвенції». Застосування цих заходів вимагає відступу від зобов'язань за статтями 3, 8 (пункт 3), 9, 12, 13, 17, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27 Пакту та статті 4 (пункт 3), 8, 9, 10, 11, 13, 14, 16, статті 1, 2 Додаткового протоколу, статтю 2 Протоколу № 4 до Конвенції».*

Інформація про відступ України від зобов'язань за Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод розміщена за посиланням:

https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/005/declarations?p_auth=oC00wpDO.

Суд вважає відповідним суспільним інтересам та засаді пропорційності таких обмежувальних заходів, як стягнення активів, що формально належать третій особі-1, проте стосовно яких відповідач може вчиняти дії, тотожні за змістом праву розпорядження, що передбачено пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», оскільки стягнення активів в дохід держави є винятковим заходом, обумовленим гостротою становища та необхідністю досягнення цілей - захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичної діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави, в умовах правового режиму воєнного стану.

При цьому суд не бере до уваги твердження представника третьої особи-1 про позбавлення можливості оскаржити застосовані санкції у вигляді блокування активів, оскільки таке не підтверджено жодним чином та з огляду на те, що згідно з частиною 3 статті 283-1 КАСУ не допускається зупинення провадження у справі з підстав, передбачених пунктом 3 частини 1 статті 236 цього Кодексу, а саме об'єктивної неможливості розгляду цієї справи до вирішення іншої справи, що розглядається в порядку конституційного провадження, адміністративного, цивільного, господарського чи кримінального судочинства, - до набрання законної сили судовим рішенням в іншій справі. Тобто навіть у разі подання відповідного позову суд не вправі був би зупинити провадження у цій справі, оскільки зібрані докази дозволяють встановити та оцінити обставини (факти), які є предметом цього судового розгляду.

Відтак застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції» до відповідача та стягнення активів відповідає критерію «необхідності у демократичному суспільстві», містить «суспільний інтерес» та має «легітимну мету», оскільки у їх запровадженні, з огляду на визнані факти військової агресії щодо України, існує нагальна потреба. Також застосована санкція не є порушенням статті 41 Конституції України, статті 1 Додаткового протоколу до Конвенції та Угоди про сприяння здійсненню і взаємний захист інвестицій, яка ратифікована Законом України № 193/94- ВР від 11.10.1994.

3.5. Висновки суду.

Відповідно до частин 1, 2 статті 9 КАСУ, розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості. Суд розглядає адміністративні справи не інакше як за позовною заявою, поданою відповідно до цього Кодексу, в межах позовних вимог. Суд може вийти за межі позовних вимог, якщо це необхідно для ефективного захисту прав, свобод, інтересів людини і громадянина, інших суб'єктів у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

Частиною 6 статті 283-1 КАСУ визначено, що особливістю провадження у справах про застосування санкцій є те, що суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

Згідно з частиною 7 статті 283-1 КАСУ за результатами розгляду позовної заяви ВАКС ухвалює одне з таких рішень: 1) про задоволення позовних вимог повністю або частково та застосування до фізичної або юридичної особи санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції»; 2) про відмову у задоволенні позову.

Розглянувши матеріали судової справи, заслухавши пояснення представників позивача та третьої особи, всебічно і повно з'ясувавши в судовому засіданні усі фактичні обставини справи, на яких ґрунтується позов, об'єктивно, всебічно, повно оцінивши в їх сукупності докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд вважає доведеним те, що відповідач суттєво сприяв збройній агресії проти України шляхом фінансування діяльності держави-агресора, пов'язаної зі такою агресією, та брав участь в організації матеріально-технічного забезпечення цієї збройної агресії РФ, й відтак наявні підстави застосування до нього санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», та цей позов підлягає задоволенню шляхом стягнення активів в дохід держави.

3.6. Розподіл судових витрат та необхідність негайного виконання рішення.

Відповідно до статті 139 КАСУ відсутні підстави для розподілу судових витрат, оскільки на підставі пункту 25 статті 5 Закону України «Про судовий збір», позивач звільнений від сплати судового збору, та відсутні докази понесення інших судових витрат сторонами даної справи.

Також рішення суду про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», не належить до судових рішень, які виконуються негайно.

Керуючись статтями 2, 12, 72-79, 99, 243-246, 250, 251, 255, 257, 262, 268-272, 283-1 КАСУ, Законом України «Про санкції», суд

ВИРІШИВ:

1. Задовольнити позов **Міністерства юстиції України** (код 00015622, адреса: 01001, місто Київ, вулиця Архітектора Городецького, будинок 13) до

Публічного акціонерного товариства «Група ЛСР» (основний державний реєстраційний номер 5067847227300, ідентифікаційний номер платника податків 7838360491, адреса: 190031, російська федерація, місто Санкт-Петербург, вулиця Казанська, будинок 36, літера Б, поверх 4, прим. 32-Н (18), каб. 404)

за участю третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача:

1. **АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ** (*AEROC Investment Deutschland GmbH*, реєстраційний номер HRB248811, адреса: 82008, Федеративна Республіка Німеччина, місто Мюнхен, Інзелькамельштрассе, 10 (*Inselkammerstrasse, 10, 82008 Unterhaching, Munchen, Germany*));

2. **ОСОБА_1** (*ОСОБА_1, ОСОБА_1, народився ІНФОРМАЦІЯ_1, громадянин росії?ської? федерації?, ідентифікації?ниш? номер платника податків НОМЕР_1, адреса: АДРЕСА_2*);

3. **Товариство з обмеженою відповідальністю «АЕРОК»** (код 34840150, адреса: 08700, Україна, Київська область, місто Обухів, вулиця Промислова, б).

2. Застосувати до **Публічного акціонерного товариства «Група ЛСР»** санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції».

3. Стягнути в дохід держави такі активи:

100% частки статутного капіталу **товариства з обмеженою відповідальністю «АЕРОК»** (код 34840150) в розмірі 437 447 057,77 грн., стосовно якої **Публічне акціонерне товариство «Група ЛСР»** через **АЕРОК Інвестмент Дойчланд ГмбХ** може вчиняти дії, тотожні за змістом праву розпорядження.

4. У разі проголошення в судовому засіданні лише вступної та резолютивної частин рішення суду (скорочене рішення) повний текст рішення суду складається не пізніше п'яти днів з дня проголошення. Повний текст рішення суду підписується всім складом суду та не пізніше наступного дня після підписання його копія надсилається учасникам справи, їх представникам на офіційні електронні адреси (у разі їх наявності) та опубліковується на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

5. Апеляційна скарга на рішення Вищого антикорупційного суду може бути подана учасником справи та/або його представником до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду протягом п'яти днів з дня проголошення рішення суду.

Якщо в судовому засіданні було проголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду (скорочене рішення), зазначений строк обчислюється з дня складення повного тексту рішення суду та його опублікування на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

Учасники справи, які не були присутні при проголошенні рішення суду, а також особа, яка не брала участі у справі, якщо суд вирішив питання про її права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити рішення суду протягом п'яти днів з дня його опублікування на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

6. Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано,

набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

7. Судове рішення в день набрання ним законної сили надсилається до Кабінету Міністрів України як органу, який здійснює повноваження у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судове рішення про застосування такої санкції, для визначення порядку та способу його виконання, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України.

Повний текст рішення сулу складено 22.08.2023.

Головуючий суддя Дубас В.М. Суддя Ткаченко О.В. Суддя Федоров О.В.

Покликання на рішення в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/Review/112965215>